

Ιδού ο (4ος) σωματοφύλακας της «Κυρίας»

Ο ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΣΙΝΤΕΛΦΕΛΝΤ ΠΡΟΣΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΗ ΡΑΧΟΚΟΚΑΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΚΤΟΡ, ΡΑΓΙΟΣ, ΑΛΒΕΣ. ΕΧΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΠΑΚΕΤΟ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΔΩΣΕΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ.

ΑΝΟΡΘΩΣΗ//
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

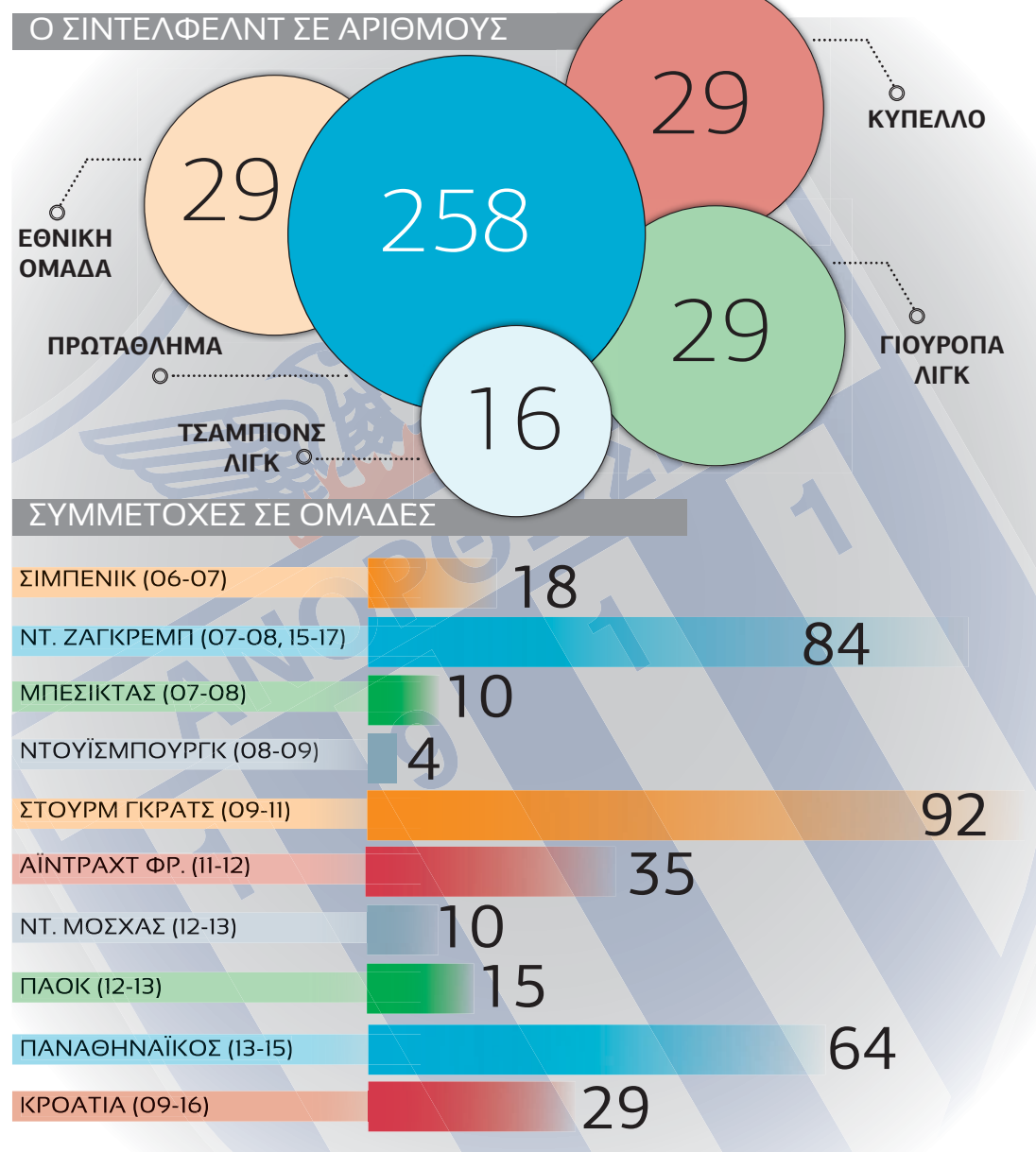
Σε προηγούμενο άρθρο είχαμε αναφερθεί στην ανάγκη της βοήθειας των νέων αποκτημάτων στην Ανόρθωση. Στην ανάγκη να προστεθούν παίκτες αξίας σε νευραλγικές θέσεις. Είχαμε μιλήσει για τους τρεις σωματοφύλακες. Τον Βίκτορ, που κάνει παιχνίδι μπροστά από τα σέντερ μπακ και αν χρειαστεί σαν κεντρικός αμυντικός, τον Ράγιο που θα κατευθύνει το παιχνίδι στο κέντρο, τον Άλβες που θα έχει το κύριο πρόταγμα στην υπόθεση γκολ. Ιδού που φαίνεται πως η «Κυρία» βρήκε και τον παίκτη που θα διευθύνει την οπισθοφυλακή. Τον Γκόρντον Σιντελφελντ. Δεν είναι μόνο το εντυπωσιακό του βιογραφικό που δημιουργεί εντυπώσεις. Πρόκειται για παίκτη που ξέρουμε, λόγω της θητείας του σε ΠΑΟΚ και Παναθηναϊκό, αλλά και από τα τελικά του Γιούρο 2012 με τη φανέλα της Κροατίας. Άρα οι ουσιαστικές είναι βασικά αχρείαστες.

Τον Σιντελφελντ, όπως και όλους φυσικά τους παίκτες, θα τον κρίνουμε στο γήπεδο. Όμως αξίζει να δούμε αυτά τα δεδομένα που μπορεί να τον αναδείξουν στον αμυντικό ηγέτη της Ανόρθωσης. Είναι δυνατός, εξαιρετικός στον αέρα, αποτελεσματικός στο μαρκάρισμα. Τα έχει βάλει ουκ ολίγες φορές με επιθετικούς κλάσους και τα έχει πάει περίφημα. Από εμπειρία αλλοτε τύπο και, με βάση τις παραστάσεις του, ξέρει να διαβάσει φάσεις. Είναι παράλληλα ένας παθιασμένος παίκτης. Αυτά θα φέρει λογικά στην Ανόρθωση. Η «Κυρία» έχει ανάγκη από έναν αμυντικό ολκής. Από τον καιρό του διδύμου

Δέλλα-Καϊοβαίικα έχει να νιώσει μεγάλη ασφάλεια. Ηρθαν αρκετοί αξιολογοί ή με προοπτική αμυντικοί (Άγκελσφ, Σπρόκελ, Κόλν, Λάιτ). Έκανε καλή κίνηση με Πάολο Ζόρζε. Θέλει όμως έναν αμυντικό που να πιάσει τη δουλειά από τα μαλλιά.

Στα 32 του, ο Κροάτης διεθνής καταγράφει εξαιρετικά στατιστικά στοιχεία. Έχει ήδη ξεπεράσει τους 360 αγώνες σε ανώτατο επίπεδο, χωρίς να καταμετρούμε τα πρώτα χρόνια, όταν πιτσιρίκος πήρε το βότσημα του πυρός στη 2η κατηγορία της Κροατίας με τη Σμπέικ. Στα 2006, η ομάδα από τη μικρή, αλλά άκρως «αθλητική πόλη» (εκεί γεννήθηκε και αναδείχτηκε ο Νιράζεν Πέτροβιτς), ανέβηκε στην 1η κατηγορία και παράλληλα να βγει καινούριος Ευρώπη. Δίπλα στον Σιντελφελντ, οι Μάριο Μπουσντιμ, Αντε Ρουκάβινα και Νικόλα Κάλνιτς (στα 19 του). Λογικά οι καλοί της παίκτες αποτέλεσαν μετεγγραφικό στόχο και ο 23χρονος Σιντελφελντ κάνει άμεσα το άλμα στην Νινάμω Ζάγκρεμπ, στους 6 μήνες. Εκεί δείχνει ακόμη περισσότερα πράγματα και ανοίγει άμεσα (πάλι σε 6 μήνες) τα πανιά για το εξωτερικό. Η περίπτωση του θα κρατήσει χρόνια. Αρχικά ένα πέρασμα από την Μπρεϊτς, έπειτα λίγο, αλλά δοκιμάστηκε σε ένα πρωτάθλημα με φοβερή πίεση και πήρε εμπειρίες. Μπορεί να του έκατσε αρχικά η Γερμανία και η Ντιοσιμπουργκ, παράλληλα όμως στην Αυστρία, προσαρμόστηκε άψογα. Δύο χρόνες γεμάτες στη Στουμ Γκραϊς και διαβατήριο πίσω στη Γερμανία, όπου αυτή τη φορά αγωνίστηκε στη Φρανκφούρτη και την Αντβαρτ. Στην Μπιουντελίγκα II βέβαια, αλλά με άλλη μία εξαιρετική χρο-

νιά. Η τριετία αυτή απέφερε ένα τεράστιο κέρδος. Ο Σιντελφελντ, που στα 2009 έκανε ντεμπούτο στην Εθνική, γίνεται πλέον βασικότατο στέλεχος του αντιπροσωπευτικού συγκροτήματος και το 2012 αγωνίζεται και στα τρία παιχνίδια που έδωσε η Κροατία στα τελικά του Γιούρο. Με το που τελειώνει η διοργάνωση, δέχεται πρόταση με εξαιρετικές απολαβές από την Νινάμω Μόσχας και κλείνει τριετίες συμβόλαια. Δεν έπιασε στη Μόσχα, δόθηκε δανεικός στον ΠΑΟΚ (σε μία περίοδο μεγάλης ασάφειας, όπως αποκάλεσε ο ίδιος ο ποδοσφαιριστής σε πρόσφατη του συνέντευξη) και αμέσως μετά στον Παναθηναϊκό, όπου έκανε δύο πολύ καλές χρονιές. Το 2015 επιστρέφει στην Κροατία και στην Νινάμω, πηγαίνει και παίζει για 2η φορά σε Γιούρο (δύο συμμετοχές σαν αλλαγή στα τελευταία λεπτά με Τουρκία και Τσεχία). Οι ενδείξεις τον έφεραν να ριχτεί άγκυρα πλέον, αλλά ο Σιντελφελντ έχει διάθεση ακόμη για ποδοσφαιρικές περιπέτειες εκτός συνόρων και έτσι έπιασε στη πρόταση της Ανόρθωσης. Που αποτελεί τη 10η ομάδα στην καριέρα του. Η πορεία του δείχνει πως εκεί που ένιωσε καλά, που προσαρμόστηκε γρήγορα, απέδωσε εξαιρετικά. Για το πόσο καλός είναι, μιλάμε ίσως περισσότερο οι 29 συμμετοχές στην Εθνική, όπου πέρα από τη συμμετοχή σε δύο Γιούρο, ήταν και στην αποστολή του Μουντιάλ 2014. Προσθέστε και 45 αγώνες σε ευρωπαϊκές διοργανώσεις, με εμπειρία από ομίλους. Οπότε, το πακέτο Σιντελφελντ τα έχει όλα και οι φίλοι της Ανόρθωσης έχουν κάθε λόγο να έχουν απαιτήσεις και να περιμένουν πολλά από τον 32χρονο Κροάτη.

Η ΑΤΖΕΝΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 9/7

Σήμερα το απόγευμα το γκραν πρι της Φόρμουλα 1 στην Αυστρία.

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7

Πρώτος αγώνας του ΑΠΟ-ΕΛ στα προκριματικά (2ος γύρος) του Τορνάμιονς Λιγκ με αντίπαλο τη Ντουντελάνζ.

ΠΕΜΠΤΗ 13/7

Πρόγκρες-ΑΕΛ, Κορκ-ΑΕΚ και Απόλλων-Ζάρια Μπαλί για τον 2ο προκριματικό του Γιουρόπα Λιγκ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/7

Ο τελικός των γυναικών στο Ουίμπλετον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16/7

Ο τελικός των αντρών στο Ουίμπλετον.

TIPS

9/7/1969 Ο Γιώργος Σιδέρης ανοίγει το σκορ για τον Ολυμπιακό στο Στάδιο Καραϊσκάκης και ο Μίμης Δομάζος ισοφαρίζει με φάουλ. Το ματς οδηγείται στην παράταση, όπου το σκορ δεν αλλάζει, και ο διατητής Χρήστος Μίχας κάνει κλήρωση με την βοήθεια νομίσματος, αφού δεν προβλέπεται η διαδικασία των πέναλτι, και ο Παναθηναϊκός στέφεται Κυπελλούχος Ελλάδος, ενώ ο τελικός μένει στην ιστορία ως ο τελικός της «δεκάρας».

9/7/2006 Η Ιταλία κατακτά το 18ο Παγκόσμιο Κύπελλο ποδοσφαίρου νικώντας τη Γαλλία με 5-3 στα πέναλτι (1-1 καν.) στον τελικό της διοργάνωσης που διεξάγεται στο Ολυμπιακό Στάδιο του Βερολίνου. Είναι ο τελευταίος αγώνας του Zidane, ο οποίος αποβάλλεται με κόκκινη κάρτα στην παράταση, έπειτα από κεφαλιά που έδωσε στον Marco Materazzi στο στήθος.

9/7/2016 Η 26χρονη Κατερίνα Στεφανίδου κατακτά το χρυσό μετάλλιο στο επί κοντώ στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου που γίνεται στο Αμστερνταμ με 4.81. Η επίδοση αυτή αποτελεί νέο ρεκόρ αγώνων, αφήνοντας πίσω του το 4.80 της θρυλικής Γελένα Ισιμπάγιεβα.

12/7/2014 Η Ολλανδία κερδίζει τη Βραζιλία με 3-0 και ο 34χρονος Ζουλίνο Σέζαρ γίνεται ο τερματοφύλακας της Βραζιλίας που έχει δεχτεί τα περισσότερα τέρματα (17 σε 12 συμμετοχές) στην ιστορία των Παγκοσμίων Κυπέλλων, καταρρίπτοντας τον αρνητικό ρεκόρ που κρατούσε ο Ταφαρέλ με 15 σε τρία Μουντιάλ (1990, 1994, 1998). Τα 17 συνολικά γκολ που δέχθηκε η Βραζιλία αποτελούν τη χειρότερη επίδοσή της σε Παγκόσμιο Κύπελλο (11 γκολ το 1938).

13/7/1985 Ο Sergei Bubka σπάει το φράγμα των 6 μέτρων στο επί κοντώ στο Παρίσι.

13/7/1988 Ο Ούγγρος ποδοσφαιριστής Λάιγος Ντέαρι έρχεται στην Αθήνα έχοντας υπογράψει στον Ολυμπιακό έναντι του αστρονομικού ποσού των 1,3 δις δρχ. Ο δήμαρχος Πειραιά Ανδρέας Ανδριανόπουλος και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Γιώργος Κοσκωτάς τον υποδέχονται στην Πλατεία Κοραή σε μία εκδήλωση που έχει οργανώσει η Λόλα Νταϊφά. Το Δημαρχείο είναι σκεπασμένο με μία τεράστια σημαία του Ολυμπιακού, η οποία θα κοπεί σε μικρά κομμάτια και θα μοιραστεί στον κόσμο που ξεπερνά τις 30.000.

ΣΤΑΡΑΤΑ

Οι Ομονοιάτες και η μεγάλη τους δίψα

ΟΙ ΟΜΟΝΟΙΑΤΕΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΝΤΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΠΙΕΣΗ ΣΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΣΕΖΟΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

Η αποχή από τους τίτλους και οι κακές πορείες των τελευταίων χρόνων και ειδικά η περσινή έφερε μεγάλη απογοήτευση στην Ομόνοια. Μάλιστα η μη παρουσία και στην Ευρώπη ήταν κάτι που πλήγωσε πάρα πολύ. Όμως, για τους «πράσινους», αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι ο κόσμος της ποίε δεν την εγκατέλειψε. Ναι, μεν, υπήρξε μείωση στα εισιτήρια, όμως, εάν ήταν άλλη ομάδα, με τις πορείες που έκανε η Ομόνοια, πιθανόν ο κόσμος της, να της γύριζε την πλάτη. Η αγάπη των Ομονοιατών για την ομάδα τους είναι μεγάλη. Παραμένουν κοντά της πάντα, στις επιτυχίες και στις αποτυχίες, που ήταν πάρα πολλές τα τελευταία χρόνια.

Είναι φανερόν ότι υπάρχει μεγάλη δίψα στην Ομόνοια για να επανέλθει στους τίτλους και στις διακρίσεις, όπως αρμόζει στην ιστορία της. Υπάρχει πίστη, με την παρουσία του Πάμπου Χριστοδούλου, ότι επιτέλους θα γυρίσουν οελίδη! Αυτό φάνηκε στην πρώτη προπόνηση της ομάδας στο Ηλίος Πούλλος! Οι φίλοι της Ομόνοιας ήταν περίπου τρεις χιλιάδες. Τρομερός αριθμός! Αφού, τόσο κόσμο υπάρχουν ομάδες που δεν μπορούν να φέρουν ούτε σε αγώνες πρωταθλημάτων. Φυσικά, αυτό δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο για την Ομόνοια, είναι γνώση η δύναμη και η παθολογική αγάπη των πράσινων φιλάθλων για την ομάδα τους.

Είναι δεδομένον ότι, εάν η Ομόνοια καταφέρει να έχει μετά από πολλά χρόνια πορεία πρωταθλητισμού, οι εισιτήρια θα

αυξηθούν σε τεράσιο βαθμό. Σε αυτό τονίστουν στην Ομόνοια, να έχουν τη θερμή στήριξη του κόσμου τους και να δώσουν τη μεγάλη μάχη.

Η ουσία, όμως, είναι άλλη. Ο κόσμος, όπως πάντα, θα κάνει το καθήκον του. Αυτό που προέχει, είναι να γίνει σωστή δουλειά εντός αγωνιστικού χώρου και να μην υπάρξει η επαπάλψη του ίδιου σκηνικού. Φέτος μπήκε ξεκάθαρος στόχος, που είναι η επιστροφή στους τίτλους. Δεν αποτελεί προτεραιότητα η οικονομική οσιτηρία. Αλλιώς, για να βελτιωθεί η κατάσταση στο οικονομικό, θα πρέπει να έρθουν οι επιτυχίες, που θα φέρουν μεγάλα έσοδα. Η απομάκρυνση της Ομόνοιας από τους τίτλους, δεν μπορεί να βελτιώσει την κατάσταση σε μεγάλο βαθμό. Σίγουρα, γίνονται μεγάλες προσπάθειες τα τελευταία χρόνια, όμως εάν η Ομόνοια είναι αυτή που πρέπει, τότε η διαφορά θα είναι τεράστια και στο οικονομικό.

Οι Ομονοιάτες περιμένουν πράξεις εντός αγωνιστικού χώρου και ποιεύουμε ότι η πίεση στη φετινή σεζόν θα είναι πολύ μεγαλύτερη. Διότι, στη νέα περίοδο, όλοι αναμένουν μια πολύ διαφορετική Ομόνοια. Αλίμονο, εάν δεν γίνει αυτό. Οπωσδήποτε, η αποστολή θα είναι δύσκολη. Διότι, θα χρειαστεί μεγάλη υπομονή. Για ακόμη μια χρονιά, η Ομόνοια θα κτιστεί από την αρχή. Στην Ομόνοια αυτό που προσδοκούν είναι ότι φέτος θα μπουν γερά θεμέλια. Ο χρόνος θα δείξει, λοιπόν, το γηπέδο είναι ο καθρέφτης και οι Ομονοιάτες προσδοκούν στην αναγέννηση της ομάδας τους.

ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ // ΦΟΡΜΟΥΛΑ 1: ΓΚΡΑΝ ΠΡΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ (15.00 CYTAVISION HD + CYTAVISION 6).

Ο ΕΥΤΕΝΗΣ

Έξι χρόνια σε έξι μέρες...

Η ΑΕΛ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΤΗ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΓΥΡΟ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΙ ΤΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΠΡΟΓΚΡΕΣ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ p.gregoriou@simerini.com

Τους πήρε έξι χρόνια να επιστρέψουν στην Ευρώπη και έξι μέρες να τα καταφέρουν όλα. Πέντε οκτώ χρόνια στις χαμηλές κατηγορίες της Σκωτίας, εξαιρετικά για το εύρος μιας ομάδας που λέγεται Ρέντιζερς. Με μεγάλο κόπο και με μια περσινή χρονιά γεμάτη σκαμπανεβάσματα κέρδιαν επιτέλους ένα εισιτήριο στην Ευρώπη, στέλνοντας στα ουράνια τους προτεστάντες φίλους τους, οι οποίοι ονειρεύονταν ομίλους... Κι όμως, οι έντεκα παίκτες που παρατάχθηκαν την Τρίτη απέναντι στην Προγκρές Νίντερκορν, δεν οεβάστηκαν τους κόπους τόσων ετών. Με απόλυτο οεβασμό στην προσπάθεια της ομάδας του Λουξεμβούργου, η οποία έκανε την υπέρβαση, καθώς ήταν η πρώτη νίκη τους σε 14 παιχνίδια στην Ευρώπη, η Ρέντιζερς παρουσιάστηκε πολύ κάτω του μεριού και πιπθήκε. Η ΑΕΛ, η οποία περίμενε τη σκωτσέζικη ομάδα στον επόμενο γύρο, θα πρέπει να μην υποτιμήσει το μαχητικό σύνολο της Προγκρές, γιατί δεν αποκλείεται και αυτή να συναντήσει προβλήματα...

Το αποτέλεσμα ήταν το χειρότερο σκωτσέζικης ομάδας στην Ευρώπη, ενώ τα προβλήματα για τους «Μπλε» της Γλασκώβης φαίνεται ότι τώρα αρχίζουν. Το κλίμα αισιοδοξίας που επικρατούσε με την έναρξη της προετοιμασίας έχει διαλυθεί, οι παίκτες είναι ντροπιασμένοι, αφού τα «άκουσαν» από τους φίλους της ομάδας ενώ ο προπονητής Πέδρο Καίσινα βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο.

Η αλήθεια είναι ότι ο Πορτογάλος δεν είχε πολύ χρόνο να «φιαξει» την ομάδα όπως θα ήθελε, αλλά δεν υπάρχει καμία δικαιολογία. Ούτε τα τρία δοκάρια του δευτέρου ημιχρόνου, ούτε η φανέλα, ούτε οι μακρόσυρτες ομιλίες για το ένδοξο παρελθόν... Τιποτέ δεν μετρά μπροστά στα όσχημα αποτελέσματα. Οι ευθύνες βαραίνουν σε μεγάλο βαθμό τον Καίσινα, ο οποίος από τον Μάρτι που έπασε δουλειά στη Ρέντιζερς «πρόλαβε» να συνιρεί με 1-5 από την αιώνια αντίπαλο τη Σέλτικ, ενώ μάχη διάφορος Πορτογάλους και Μεξικανούς αμφιβόλου αξίας, οι οποίοι για την ώρα δεν του βγαίνουν. Παράλληλα, μόνο προβληματισμό θα έπρεπε να προκαλεί η διπλωση - πρόθεσή του στα ιελν της περασμένης σεζόν ότι θα ήθελε να κάνει 25 μεταγραφές για να... φάσει τη Σέλτικ.

Η διοίκηση έχει και αυτή τις ευθύνες της, καθώς οι οκτώδεσι διαδικασίες που προηγήθηκαν των παραπτώσεων της προηγούμενης τεχνικής ηγεσίας υπό τον Μαρκ Γουόρμαρτον, δεν την πούν, τη στιγμή που η ομάδα έκανε αργά, αλλά σταθερά βήματα προς την κορυφή. Η Σέλτικ βρίσκεται εδώ και χρόνια σε άλλο επίπεδο και θα ήταν δύσκολο η Ρέντιζερς να την προλάβει σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα...

Τώρα, οι «Μπλε», αν θέλουν τουλάχιστον να παραμείνουν ανταγωνιστικοί για τη νέα χρονιά και με δεδομένο το γεγονός ότι δεν θα αγωνίζονται στην Ευρώπη, πρέπει να αναζητήσουν την ταυτότητά τους, η οποία φαίνεται ότι χάνεται...

ΣΧΟΛΙΟ

Δύο οι ομάδες, ένα το στοίχημα

ΠΑΜΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΡΟΝΙ ΛΕΒΙ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΕΙΡΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΞΙΩΜΕΝΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΜΑΣ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΥΣ

Αναμφίβολα η νέα αγωνιστική περίοδος θα είναι οεζον ορόσημο για Ομόνοια και Ανόρθωση. Είτε από θετικής είτε από αρνητικής απόψεως. Αμφότερες μεγάλες ομάδες με μια ιδιαίτερη και μεγάλη ιστορία, που έγραψαν αλλεπάλληλες επιτυχίες στο παρελθόν, προσπαθούν τα τελευταία χρόνια να απεγκλωβιστούν, κυρίως, από τα οικονομικά προβλήματα και την όποια διοικητική ασάθεια ή αναταραχή και να επανέλθουν σε ένα ανταγωνιστικό και πρωταγωνιστικό επίπεδο. Κάνοντας έναν κύκλο αποτυχημένων προσπαθειών, φιλοδοξούν ν' ανοίξουν έναν νέο κύκλο και να ξαναβρούν τη χαμένη τους αγωνιστική ταυτότητα και αιγλή. Και το μεγάλο ερώτημα είναι αν θα καταφέρουν «να γυρίσουν τον ήλιο...».

Ομάδες με εκτόπισμα και αρκετό κόσμο, ικανές να κατακτήσουν την κορυφή αν θέσουν σωστά τις βάσεις και δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για να αποκαταστήσουν το όνομά τους. Είναι πασιφανές ότι με δυνάεις την Ομόνοια και την Ανόρθωση, το πρωτάθλημά μας θα αποκτήσει μια διαφορετική μορφή και θα έχει ακόμη μεγαλύτερη αιγλή. Είναι οι ομάδες με κινήτήριο δύναμη που μπορούν να αλλάξουν άρδην τα δεδομένα της μάχης του πρωταθληματος και αυτό έχουν θέσει ως βασικό τους στόχο για την επικείμενη αγωνιστική περίοδο. Και το γεγονός και μόνο ότι έχουν θέσει ως οίολο την επιστροφή στην κορυφή, αποτελεί ένα ισχυρό δεδομένο για αντιστροφή της κατάστασης.

Βεβαίως, η θεωρία από την πράξη απέχει πάρα πολύ. Από λόγια χάρτασαν αρκετά τόσο οι φίλοι της Ομόνοιας, όσο και της Ανόρθωσης. Έργα θέλουν να δουν, μέσα στο γήπεδο. Και το μήνυμα φαίνεται να έχει ληφθεί από τις διοικήσεις των δύο Συλλόγων και είναι κάτι που διαφαίνεται μέσα από τις προσπάθειες που γίνονται σε όλα τα επίπεδα και κυρίως στην ποιοτική στελέωση των ομάδων. Σια θετικά για τις δύο ομάδες είναι ότι στους πάγκους τους έχουν δύο προπονητές που μπορούν να κάνουν τη διαφορά και να τις οδηγήσουν στην κορυφή.

Πάμπου Χριστοδούλου και Ρόνι Λέβι είναι έμπειροι και καταξιωμένοι προπονητές και κυρίως γνωρίζουν πολύ καλά το πρωτάθλημά μας και τις ιδιαιτερότητές του. Συνεπώς, αυτό αποτελεί χάντικαπ για Ομόνοια και Ανόρθωση. Επιπλέον, γνωρίζουν εδώ και μήνες τη χρειάζονται οι ομάδες από το μετεγγραφικό παζάρκι και αναλόγως προχωρούν σε ενίσχυση. Χίζουν τις ομάδες τους, βάσει της δικής τους φιλοσοφίας και τα πρώτα μηνύματα είναι θετικά. Στόχος τους είναι να φιάξουν τη νέα βελτιωμένη έκδοση των ομάδων τους, έχοντας κατά νουν μόνο ένα πράγμα: την επιστροφή στην κορυφή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΩΣ

Από διάβολος, διάβολος...

ΌΤΑΝ, ΟΜΩΣ, ΕΙΣΑΙ «ΣΗ-ΜΑΙΑ», ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΥΟ... ΙΣΤΩΝ, ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Από διάβολος... διάβολος γίνεται ο Ρομολού Λουκάκου. Ο Βέλγος μπόμπερ, που την περσινή σεζόν κατατρόμαξε τα δίκτυα της Πρέμιερ Λιγκ, σκοράροντας λιγότερο μόνον από τον Χάρι Κέν, μετά τα... διαβολικά της Εθνικής Βελγίου θα φορέσει και τα διαβολικά της Μάντσεστερ Γιουνάιτενι, που βγήκε νικήτρια στη μάχη με την Τσέλσι, εντάσσοντας τον σέντερ φορ της Έβερτον στο ρόστερ της.

Σύμφωνα με τα ΜΜΕ στη Μεγάλη Βρετανία, η μετεγγραφή του Λουκάκου στη Γιουνάιτενι υπολογίζεται γύρω στα 75 εκ. στερλίνες, και θα είναι η δεύτερη ακριβότερη στην ιστορία της ομάδας, μετά τα 89 εκ. που δαπανήθηκαν για τη μετεγγραφή του Πολ Πόγκρια, που παραμένει ακόμα -για λίγο, όπως φαίνεται- ακριβότερη μετεγγραφή στην ιστορία του ποδοσφαίρου.

Ετσι, η προβαλλόμενη ως οεδόν σίγουρη μετεγγραφή του Άλβαρο Μοράτα από τη Ρεάλ στους «κόκκινους», που μέχρι την αρχή της εεδομάδας θεωρείτο δεδομένη, πάει στα... απραγματοποιείται της ιστορίας, αφού η Γιουνάιτενι δεν τα βρήκε με τους μενεγκές στο ποσό της μετακίνησης, θεωρώντας τα 70 εκ. στερλίνες που ζήτησε ο Φλορεντίνο Πέρεθ υπερβολικά.

Και μάλλον έχει τη... λογική με το μέρος της, αφού, παρά την αδιαμφισβήτητη αξία του Ισπανού επιθετικού και παρά την υψηλή, κατ' αναλογίαν, παραγωγικότητά του στο σκοράρισμα, τα 70 εκ. είναι πολλά για έναν ποδοσφαιριστή πάγκου, ο οποίος είχε μόλις 14 συμμετοχές την περσινή σεζόν.

Αν ζήτησε, δηλαδή, η ΜΥ παίκτη ενδεκάδας από τη Ρεάλ, τι θα απαιτούσαν οι Μαδριλένοι;

Όπως και να 'χει, το ενδιαφέρον των reds τώρα πλέον δεν υπάρχει -εκτός απροόπτου, πάντοτε- και θα ψάξουν αλλού για τον δεύτερο σέντερ φορ που λογικά θα πάει φέτος στο Ολνι Τράφφορντ, αφού μετά τον Ζλάταν Ιμπραημόβιτς, η ομάδα του Μουρίνιο αποχαίρειται τον Γουέν Ρούνι, ο οποίος, έπειτα από 13 έηδοξα χρόνια στο «θέατρο των ονείρων», επιστρέφει, σύμφωνα με τα ρεπορτάζ «σπίτ» του, στο Γκούντισον Παρκ, για να ξαναφορέσει τη φανέλα της Έβερτον.

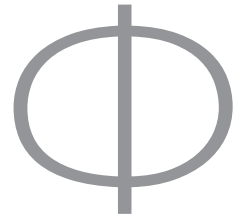
Τα συμπεράσματα στην ώρα τους

ΑΠΟΕΛ ///

Ο ΜΠΕΪΝ ΕΔΕΙΞΕ ΞΕΚΑΘΑΡΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ. ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ ΤΟΥ ΟΛΛΑΝΔΟΥ ΘΑ ΦΑΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΦΡΙΞΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

λικά τέλος, ώρα για επίσημα. Οι πρωταθλητές μπαίνουν σε εβδομάδα Ευρώπης και ο στόχος είναι ξεκάθαρος. Εξασφάλιση αρχικά της συμμετοχής στο Γιουρόπα Λιγκ και αν γίνεται (υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις και η εμπειρία), επιστροφή στα «αστέρια». Η Νιουντελάνζ θα είναι το πρώτο εμπόδιο, δεν είναι ψηλό, αλλά δεν είναι αμελητέο. Για τα δεδομένα της εποχής, ο ΑΠΟΕΛ είναι στα επίπεδα που χρειάζεται. Σε γνωστά επίπεδα.

Και' αρχίν, όπως και πέρσι, ο ΑΠΟΕΛ θα μπει στο ευρωπαϊκό του οδοιπορικό, βασίζοντας σχεδόν αποκλειστικά στους παίκτες που συνεχίζουν από την περασμένη χρονιά. Πέρσι, κόντρα στους Νιου Σέιντς, είχε αγωνιστεί μόνο ένα νέο απόκτημα και αυτός σαν αλλαγή, ο Αντρέα Ορλάντι. Φέτος στην πρόβα ιζενεράλε αγωνίστηκε ο Τόμι Ορ και ξεκάθαρα προορίζεται για βασικός, ενώ είναι έτοιμος ο Φαρίας για να δώσει λύση από τον πάγκο. Δεν μπορούμε να ξέρουμε αν ο Αυστραλός θα ήταν στο αρχικό σχήμα, στην περίπτωση που ήταν έτοιμος ο Εφραίμ. Συμπέρασμα, δεύτερο. Ο Μπέιν θέλησε κόντρα στο Πανιώνιο να δώσει μπλόκο χρόνο σε αυτούς που προορίζεται για βασικούς την Τετάρτη. Ο Ολλανδός έκανε σχεδόν διαχείριση στα πρότυπα επίσημου αγώνα. Έκανε τρεις αλλαγές μαζεμένες στο 70' και άλλη μία στο 80'. Η 4η μάλιστα ίσως να ήταν και οκόπημη, θέλοντας προφανώς να δώσει λίγη παραπάνω ανάσα στον Μιλάνοφ. Από την άλλη, κάποιες επιλογές του Ολλανδού τεχνικού, και αναφερόμαστε στο κέντρο της άμυνας, ήταν εξ ανάγκης. Από την ώρα που είναι παροπλισμένοι οι Ρουεδα και Ιωάννου, ο Μερκίς είναι ο μόνος διαθέσιμος στόπερ και ο Αρτυματάς η αμέσως επόμενη κατά συνθήκη επιλογή.

Ένα σημείο αναφοράς είναι σαφώς η καλή κατάσταση και η συνέχεια στα γκολ του Ντε Καμάργκο και το καλό εικοσάλεπτο (όσο διήρκεσε και η καλή απόδοση του ΑΠΟΕΛ) του Μπερτόλιο. Είναι δύο παίκτες που, με βάση το επίπεδο τους, ο ΑΠΟΕΛ περίμενε και περιμένει περισσότερο. Αυτά εν ολίγοις, 72 ώρες πριν από τον πρώτο ευρωπαϊκό αγώνα. Είναι οι πρώτες ενδείξεις της χρονιάς και τίποτε περισσότερο. Με βάση τα δεδομένα (ετοιμότητα παικτών, αγωνιστικές αποuises, προγραμματισμός και προσπάθεια παραπέρα ενίσχυσης, αλλά και ισχύς αντιπάλου στο πρώτο ευρωπαϊκό παιχνίδι), όλα είναι σχεδόν νορμάλ.

Θ' ανέβει ο πήχης

Για αγωνιστικά συμπεράσματα είναι εξαιρετικά νωρίς, θα είναι και το βράδυ της Τετάρτης. Την ομάδα και το βασικό αγωνιστικό μοντέλο το ξέρουμε αρκετά από πέρσι. Ο Μπέιν θα βάλει σίγουρα κάποια νέα πράγματα στο παιχνίδι της ομάδας. Η πρόκλησή του έγινε με αυτό το σκεπτικό. Να μπορεί η ομάδα να βγάλει το μάξιμουμ δυνατό στο γήπεδο, με βάση την αξία των παικτών της.

Ο Ολλανδός θέλει τον χρόνο του, αλλά σίγουρα θα πρέπει και εδώ να κάνει διαχείριση. Ο πήχης θα ανέβει σε 16-17 μέρες από σήμερα. Το πόσο, θα φανεί αναλόγως με τον πιθανό αντίπαλο στην επόμενη φάση (θεωρούμε δεδομένο ότι ο ΑΠΟΕΛ θα αποκλείσει την Νιουντελάνζ γιατί αν δεν το κάνει, αντιλαμβάνεστε πως θα μιλάμε για άλλα πράγματα). Κόντρα στην ομάδα του Λουξεμβούργου, χρειάζεται απλώς να είναι σοβαρός, προσηλωμένος και

σε σεβαστό επίπεδο απόδοσης. Τίποτα παραπάνω. Οι πρώτες βάσιμες κρίσεις για τη δουλειά και την πρόοδο θα αρχίσουν να γίνονται σε δύο εβδομάδες και κάτι. Για την εποχή, σε περίοδο ουσιαστικά προετοιμασίας, ένα τέτοιο διάστημα είναι μεγάλο. Μπορεί να υπάρξει μεγάλη βελτίωση και στην ετοιμότητα των παικτών και του συνόλου. Από την άλλη, πρέπει να προχωρήσει λίγο ταχύτερα και ο προγραμματισμός. Ειδικά στο θέμα του στόπερ.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 2017/18

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ!

**ΓΡΑΦΟΥΜΕ
ΙΣΤΟΡΙΑ**

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΟ
22 49 49 97
www.apoelfc.com.cy

Οι 100+1 μετεγγραφές από 29 αγορές

AEK ///
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΑΔΗΣ

ΙΔΙΟΥ Ο
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΧΑΡΤΗΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ
ΤΩΝ ΛΑΡΝΑΚΕ-
ΩΝ ΑΠΟ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΤΟΥ 2010
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η χρυσή, με βάση τα δεδομένα, εποχή της ΑΕΚ είναι το διάστημα 2010-2017. Ο μοναδικός της τίτλος ήρθε φυσικά εκτός της περιόδου αυτής και είχε κάποιες καλές χρονιές από τον καιρό της ίδρυσής της, όμως από άποψης σταθερότητας, απόδοσης και γενικής παρουσίας, η πορεία μετά την επιστροφή της στην 1η κατηγορία, το 2010 και μέχρι σήμερα, είναι σαφώς η πλέον αξιοσημείωτη. Έχει ενδιαφέρον να δούμε, από εκείνο το καλοκαίρι, πριν από 7 χρόνια, τη μετεγγραφική της δραστηριότητα. Σε ποιες αγορές, με βάση τη χώρα καταγωγής των παικτών, κινήθηκε η ομάδα της Λάρνακας. Συνολικά, μετρώντας όλα τα στοιχεία, καταλήγουμε στο εξής. Από το καλοκαίρι του 2010, μέχρι και τα μέσα της εβδομάδας που αποκαρτετούμε σήμερα, η ΑΕΚ έκανε συνολικά 101 μετεγγραφές και επέλεξε παίκτες από 29 χώρες.

Έχει γραφτεί πολλάκις για την προτίμηση στην αγορά της Ισπανίας. Ήδη 23 παίκτες φόρεσαν από το 2010 τη φανέλα της ΑΕΚ. Αν και η 1η αγαπημένη ζώνη αγοράς της ήταν η ολλανδική, με παίκτες όπως ο Χόφλαντ, ο Ντε Κλερ και ο Φαν Ντάικ. Οι Ισπανοί άρχισαν να ανταγωνίζονται τους «Πτάμενους Ολλανδούς» και λίαν συντόμως κυριάρχησαν. Η Ολλανδία έμεινε τελικά στους 9 εκπροσώπους, αλλά μέχρι σήμερα παραμένει η 3η αγαπημένη αγορά και 2η από το εξωτερικό. Η Ισπανία των Μουρίγιο, Καταλά, Τομάς, Τόνιο, Ακράν κτλ. έκανε εξαιρετική δουλειά.

Οι Κύπριοι

Συνολικά 20 παίκτες από την Κύπρο μετακόμισαν στα αποδυτήρια της ΑΕΚ. Είναι με διαφορά η 2η αγορά. Ο 20ός είναι ο Μυτιδής, που επέστρεψε σαν μετεγγραφή. Δεν υπολογίζουμε στη λίστα αυτή τον Λαμπάν, ο οποίος μπαίνει στην κατηγορία των Γάλλων, μαζί με τους Φλοριάν και Ζιλέ.

Οι Πορτογαλόφωνοι

Το σχετικά περίεργο για την ομάδα της Λάρνακας είναι ότι δεν μίληκε όσο θα ανέμε-

ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΕΣ ΑΝΑ ΧΩΡΑ (2010-2018)			
ΙΣΠΑΝΙΑ	23	ΕΣΘΟΝΙΑ	1
ΚΥΠΡΟΣ	20	ΒΕΛΓΙΟ	1
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	9	ΜΑΛΤΑ	1
ΒΡΑΖΙΛΙΑ	7	ΟΥΚΡΑΝΙΑ	1
ΕΛΛΑΔΑ	5	ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ	1
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	5	ΡΟΥΜΑΝΙΑ	1
ΓΑΛΛΙΑ	3	ΑΛΒΑΝΙΑ	1
ΙΣΡΑΗΛ	3	ΚΑΝΑΔΑΣ	1
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	3	ΚΟΛΟΜΒΙΑ	1
ΣΕΡΒΙΑ	2	ΝΙΓΗΡΙΑ	1
ΚΡΟΑΤΙΑ	2	ΚΑΜΕΡΟΥΝ	1
ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ	2	ΙΣΗΜ. ΓΟΥΪΝΕΑ	1
ΣΚΟΠΙΑ	2	ΓΟΥΪΝΕΑ	1
ΠΟΛΩΝΙΑ	2	ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ	1
ΙΤΑΛΙΑ	1		

με κάποιους στις αγαπημένες των κυπριακών ομάδων αγορές, τη βραζιλιάνικη και την πορτογαλική. Ούτε 11 άδα δεν βγάζουν οι Πορτογαλόφωνοι σε 8 μετεγγραφικές περιόδους. Τρεις όλοι και όλοι οι Ήβρη, εφτά οι παίκτες από τη Βραζιλία.

Λίγοι εξ Ελλάδας

Όλες οι άλλες πέντε φορές επέλεξε η ΑΕΚ παίκτη από την Ελλάδα και, για να είμαστε πιο ακριβείς, το έκανε με 4 ποδοσφαιριστές, αφού ο Γιάννης Σκοπελίτης έκανε τρεις θητείες. Σχετικά καλή παρουσία ήταν αυτή του Λαμπρόπουλου.

Λοιπά Βαλκάνια

Οκτώ παίκτες από την πρόην Γιουγκοσλαβία αγωνίστηκαν στην ΑΕΚ την τελευταία δετία. Δύο από Σερβία, Κροατία, Μαυροβούνιο και Σλοβία αντίστοιχα. Προσθέστε στη λίστα και έναν Ρουμάνο και έναν Αλβανό και οι εκπρόσωποι (εξαιρουμένων της Ελλάδας) από τα Βαλκάνια γίνονται 10.

«Μονοεδρικές»

Οι χώρες που εκπροσωπούνται μόνον από έναν παίκτη είναι μπόλικες, 15 συνολικά, λίγο πάνω από το 50%. Υπάρχουν και εκπρόσωποι που άφησαν ιστορία, όπως ο Νιγηριανός Σάνι Κίνγκολεϊ. Από τους περριέρους, και για να είμαστε πιο ακριβείς όσα συνηθισμένους προορισμούς, θα ξεχωρίσουμε τη Μάλτα, την Ισημερινή Γουινέα, τον Καναδά, την Εσθονία και τη Λιθουανία.

Ανά ήπειρο

Φυσικά η Ευρώπη έχει την προβά, αφού από τις 101 μετεγγραφές, οι 82 έγιναν από χώρες της Γηραιάς Ήπειρου. Η Αμερική έρχεται στη 2η θέση με 14 εκπροσώπους (Βραζιλία, Αργεντινή, Κολομβία, Καναδά) και ακολουθεί η Αφρική με πέντε παίκτες. Τώρα από γεωγραφικής άποψης, το Ισραήλ υπάγεται στην Ασία, αλλά ποδοσφαιρικά στην Ευρώπη, οπότε οι τρεις εκπρόσωποι της χώρας μπαίνουν στους Ευρωπαίους. Υπάρχει και λίγο ασιατικό αίμα στην ιστορία, ο Νακατζίμα Φαράν, μισός Ιάπωνας. Αλλά πρακτικά είναι Καναδός.

Πάμπος Αναστασίου - Πασχάλης Χριστοφόρου

ΡΕΤΡΟ ///
ΤΟ ΝΟ7 ΤΗΣ
ΕΠΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΝΟ7 ΤΟΥ ΠΟΛ

ΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΜΠΟΡΕΙ το 1994 να δημιουργήθηκε η ΑΕΚ Λάρνακας, όμως τα δύο ιστορικά σωματεία Πεζοπορικός και ΕΠΑ, που την αποτελούσαν, παραμένουν στη θύμηση των φιλάθλων όπως και η πολύχρονη πορεία και οι επιτυχίες τους. Σήμερα θα θυμηθούμε κάποιες στιγμές από την εποχή εκείνη, παρουσιάζοντας δύο παίκτες του ΠΟΛ και της ΕΠΑ. Είναι τα Νο7, οι δύο δεξιοί εξημέ της δεκαετίας του '80. Πάμπος Αναστασίου και Πασχάλης Χριστοφόρου. Δύο ταλαντούχοι και γρήγοροι επιθετικοί, που πέτυχαν και αρκετά τέρματα για τις ομάδες τους, κερδίζοντας το χειροκρότημα και την αγάπη των φιλάθλων τους αλλά και την εκτίμηση του φιλάθλου κοινού γενικά.

ΠΑΜΠΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο Πάμπος Αναστασίου μπορεί να γεννήθηκε στην Πάφο, όμως πολύ μικρός βρέθηκε στη Λάρνακα, όπου η πολυμελής οικογένειά του τον έδωσε για ανατροφή. Πολύ λίγο γνωρίζουν πως ο Πάμπος ήταν γιος του ήρωα Χαράλαμπος Καλαϊτζή, τον οποίο οι Άγγλοι δολοφόνησαν το 1958, όταν ο Πάμπος ήταν μόλις δύο μηνών. Βαφτίστηκε όταν ήταν ορφανός από πατέρα και πήρε το όνομα Χαράλαμπος, το όνομα του ήρωα πατέρα του.

Σε ηλικία 13 χρονών άρχισε να αγωνίζεται στα τοπικά της ΕΠΑ και δύο χρόνια αργότερα βρέθηκε στην εφηβική ομάδα. Στα 16 ο Π. Αναστασίου κάνει το όνειρό του πραγματικότητα και κερδίζει θέση στην πρώτη ΕΠΑ των «μαυροκίτρινων». Ήταν μόνο η αρχή μιας μετέπειτα καταξιωμένης ποδοσφαιρικής καριέρας. Οι οπαδοί της ΕΠΑ, και όχι μόνο αυτοί, αμέσως τον αγάπησαν με εκτίμηση και αγάπη. Και ο Π. Αναστασίου τους ανταπέδωσε την αγάπη αυτή δίνοντας πάντα τον καλύτερό του εαυτό για τη νίκη και τη διάκριση της ομάδας του. Ο Πάμπος ξεχώριζε πάντα για την άριστη τεχνική του καάρηση, την ταχύτητα και την επιτόπια νηριπία του, ενώ είχε και δυνατό σουτ. Έφευγε πάντα με δύναμη από τη δεξιά πλευρά, έδινε αρκετές ασίστ, ενώ ήταν και σκόρερ. Πολλές φορές βρέθηκε στο στόχαστρο μεγάλων ομάδων και ειδικά του ΑΠΟΕΛ, αλλά για διάφορους λόγους δεν έγινε η μετακίνησή του από τη Λάρνακα. Τελικά το 1987 πήγε στην Ανόρθωση, όπου αγωνίστηκε δύο χρόνια και βοήθησε αρκετά σε δύσκολες όμως εποχές για την «Κυρία». Είχε στη συνέχεια ένα πέρασμα από τον Εθνικό Άκνας, για να επιστρέψει το 1989 στην ομάδα που τόσο αγάπησε, την ΕΠΑ, και σταμάτησε το ποδόσφαιρο λίγο πριν από τη δημιουργία της ΑΕΚ (1994).

Κατά το πέρασμά του από τη γηπέδα μας ο Πάμπος πέτυχε συνολικά 131 τέρματα, σε αγώνες πρωταθλή-

ματος, και 39 τέρματα σε αγώνες κυπέλλου. Υπήρξε διεθνής στους άντρες και στους νέους και είχε σκόραρει εναντίον όλων των ομάδων του πρωταθλήματος, την εποχή που αγωνιζόταν. Τα πιο πολλά, 13, πέτυχε κατά του Αρη, ενώ σκόραρε 12 φορές κατά του Ολυμπιακού και της Αλκής και 11 κατά της Ένωσας. Αδελφός του ήταν ο πρόην παίκτης και προπονητής του Ευαγόρα Φύτος Νεοφύτου.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Παίδι πολύτεκνης οικογένειας και ο Πασχάλης Χριστοφόρου γεννήθηκε στην Αχερίτου, είχε μια παράλληλη πορεία με τον Π. Αναστασίου, αλλά στην άλλη ομάδα της Λάρνακας, τον Πεζοπορικό. Κι αυτός φορούσε τη φανέλα με το Νο7 και αποχώρησε λίγο πριν από τη δημιουργία της ΑΕΚ, έχοντας μια 15ετή παρουσία με τον ΠΟΛ.

Ξεκίνησε μικρός σαν... τερματοφύλακα γιατί του άρεσε να τρέχει. Σιγά-σιγά όμως επειδή του άρεσε να πανηγυρίζει τα γκολ γίνεται επιθετικός και μάλιστα βλέπει τακτικά δίκτυα. Στα 14 του παίζει με την ομάδα της κοινότητάς του, τον Ολυμπο, όπου τα λαγωνικά του Πεζοπορικού τον εντοπίζουν σ' ένα τουρνουά στο Λαοσάκι της Άκνας. Στα 19 του χρόνια εντάσσεται στον ΠΟΛ, αφού το σωματείο του πήρε μια μικρή οικονομική βοήθεια (300 λίρες). Στον ΠΟΛ πήγε λοιπόν το 1979 και καθιερώθηκε το 1982, αφού λόγω στρατού δεν μπορούσε να προπονηθεί κανονικά. Από την πρώτη χρονιά ο Πασχάλης πραγματικά έλαμψε και έκανε τους πάντες να παραμύθουν για την απόδοσή του. Κάθε χρόνο γινόταν και καλύτερος. Πάντοτε φιλότιμος και πρόθυμος μάθαινε όλο και πιο πολλά κοντά στους παλιούς συμπαίκτες του. Ο Πασχάλης ήταν πάντα στους πρώτους σκόρερ του Πεζοπορικού.

Μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια διακρίθηκε για το ύψιστο ήθος του και κυρίως τον σεβασμό προς τους αντιπάλους του, πράγμα που αποδεικνύεται και από το γεγονός πως στα 15 χρόνια που αγωνίστηκε, αντίκρισε μόνο μια κίτρινη κάρτα. Το 1985 έπαιξε για πρώτη φορά στην Εθνική, όπου τελικά μέτρησε 5 συμμετοχές και ένα γκολ.

Το 1987 ήταν η καλύτερη ίσως χρονιά του Πασχάλη Χριστοφόρου, αφού η ομάδα του κατακτά το πρωτάθλημα. Η πιο ξεχωριστή στιγμή από τη χρονιά αυτή ήταν το τελευταίο παιχνίδι εναντίον του κύριου αντιπάλου τους, του ΑΠΟΕΛ, που ο ΠΟΛ κέρδισε με 1-0 με γκολ του Πασχάλη και στέφθηκε πρωταθλητής. Ο Πασχάλης πέτυχε συνολικά 60 τέρματα με τον ΠΟΛ και αποχώρησε από τη γηπέδα το 1994, σε ηλικία 33 χρονών. Παίκτες παράδειγμα προς μίμηση τόσο για το ήθος του όσο και για τη σεμνότητά του.

Νούνο ο κορυφαίος, Ρενάτο ο ασταμάτητος

**ΟΜΟΝΟΙΑ /// Ο ΑΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΡΓΚΑΣΑ
ΣΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΣΤΗ ΜΑΚΡΑ ΠΡΑΣΙΝΗ
ΛΙΣΤΑ «ΑΦΙΞΕΩΝ» ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ**

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

Η πορτογαλική αγορά είναι η αγαπημένη του Πάμπου Χριστοδούλου και από τις πλέον αγαπημένες των κυπριακών ομάδων την τελευταία δεκαετία. Ήδη ο Κύπριος τεχνικός έκανε μερικές από τις κινήσεις ενίσχυσης, επιλέγοντας είτε Πορτογάλους είτε παίκτες που μεγάλωσαν στην Πορτογαλία, αλλά έχουν υπηκοότητα των παλαιότερων ποδοσφαιρικών αγορών, είτε Βραζιλιάνους (Τζάλσον), που επίσης έκαναν καριέρα στην Ιβηρική χώρα. Η Ομόνοια, από το 2006, έκανε το δικό της άνοιγμα στην πορτογαλική αγορά. Μάλιστα, ο 1ος παίκτης που έφτιασε από τη χώρα αυτή ήταν υπήκοος Πράσινο Ακρωτηρίου. Σήμερα επιχειρούμε μίαν αναδρομή στους παίκτες αυτούς. Θα τους χωρίσουμε, λοιπόν, σε δύο κατηγορίες, ανάλογα με την καταγωγή.

Τυπικά ο Λίμα

Αφίνοντας λοιπόν κατ' μέρος τον Βέγκα, οι πρώτες original (as mas επιτραπεί ο όρος) μεταγραφές ήταν τον Ιανουάριο του 2007. Με τον Πέδρο Τοράς,

που πέρασε απαρατήρητος και μετά από 12 μήνες πήγε στην ΑΕΛ, αλλά και τον Έντζικαρ Μαρσελίνο, που εντυπωσίασε στα πρώτα ματς, αλλά δεν είχε ανάλογη συνέχεια. Πρώτη καλοκαιρινή πορτογαλική μεταγραφή ο Ρούι Λίμα, αριστεροπόδαρος ακραίος, που επίσης μπήκε καλά, αλλά έμεινε έξι μήνες. Την ίδια χρονιά, αλλά και πάλι για έξι μήνες, αφίχθηκε ένας παίκτης που υποτίθεται θ' αναλάμβανε ρόλο ηγέτη. Είχε και βιογραφικό ο Ρικάρντο Σόουζα και σπουδαία τεχνική. Έκανε ντεμπούτο στην Ευρώπη με γκολ (κόντρα στη Ρούνταρ), για μισή ώρα έβγαλε το λάδι στην άμυνα της ΤΣΣΚΑ (μπήκε αλλαγή) και μετά τίποτα. Άλλες τέσσερις φορές μπήκε στο γήπεδο, όλες σαν αλλαγή. Είχε έναν τραυματισμό, αλλά βασικά ήθελε να φύγει και η αδιαφορία του κλυτούσε κόκκινο. Αποχώρησε τελικά τον Ιανουάριο. Στις μισές της χρονιάς 2008-09, η Ομόνοια απέκτησε τον ικανότατο σκόρπερ (αποκάλυψη) Μπερνάντο Βασκονσέλος. Που πήγε καλά, αλλά όταν άρχισε το καλοκαίρι το μεταγραφικό ντεμαρσάτζι επί Μιλιάδη Νεοφίτου βγήκε εκτός πλάνων.

Επί εποχής Λεμονή, υπήρχε μόνο ένας Πορτογάλος στην ομάδα. Ο Μπρούνο Αγκουιάρ. Που αποκτήθηκε σαν δεκάρι, αλλά δεν ήταν. Ήταν όμως

χρήσιμος και εργατικός, εξ ου και έμεινε 5 ολόκληρα χρόνια. Είναι ο 2ος μακροβιότερος. Του έφαγε τα πρωτεία ο αμέσως επόμενος, ο καλός στρατώπης Ρενάτο. Ο Μαργκάσα επιλέχθηκε από τον Νεόφυτο Λάρκου το 2011 και αποκτήθηκε από την ΑΕΚ. Συμπλήρωσε ήδη έξι χρονιές, πολιτογραφήθηκε Κύπριος και θα μείνει τουλάχιστον άλλα δύο χρόνια.

Άφιξη μάγου

Το επόμενο καλοκαίρι η Ομόνοια, πάλι επί Λάρκου, έκανε τις δύο σπουδαιότερες της κινήσεις από Πορτογαλία μεριά. Δύο περιπτώσεις, που αποδείχθηκαν μίνι μεταγραφικά σιρίλα, αλλά άξιζαν τον κόπο. Ο Ζοάο Πάολο Αντράντε είναι, κατά την άποψή μας, ο σπουδαιότερος αμυντικός που πέρασε από την Ομόνοια. Δύο χρόνια, με πολλές σπουδαίες εμφανίσεις. Οι απολαβές του ήταν ένα ζήτημα την 3η χρονιά και ο παίκτης αποχώρησε και συνέχισε στον Απόλλωνα. Για τον Νούνο Ασίς δε χρειάζεται να πούμε πολλά. Η Ομόνοια και το ποδοσφαίρο μας είχαν την τύχη να τον καλωσορίσουν και να τον απολαύσουν για 4 χρόνια. Αμέτρητα καντάρια μπάλα. Ήταν 35 όταν ήρθε και η ηλικία προκάλεσε εντύπωση. Ήταν 39 όταν αποχώρησε και προκαλούσαν εντύπωση οι

ανεξάντλητες δυνάμεις τους. Δίπλα στους Ασίς και Αντράντε έπαιξε για μία χρονιά (2012-13) ο Ζοάο Άλβες (καλός) και από τον Ιανουάριο του 2012-13, ο Ζοσέ Μορέιρα. Καταπληκτικός για ενάμιση χρόνο, με σταδιακή πτώση και αρκετά λάθη στην τελευταία του χρονιά.

Τη χρονιά 2013-14 είχε ένα εξάμηνο πέρασμα ένας εξαιρετικός από άποψη καριέρας και χαρακτηριστικών παίκτης, ο Ρικάρντο Φερνανέζ. Δεν έπιασε, έτσι κι αλλιώς είχε έρθει σε μία χρονιά με πολλά προβλήματα. Ο Ράμος ήταν ο επόμενος και είχε μία αξιοπρόσεκτη διετία. Και στην εξίσωση μπήκε ο Καμπράλ, που ακόμη δεν κατάλαβε κανείς γιατί αποκτήθηκε (2015-16), πόσω μάλλον γιατί δεν πάτησε ποτέ το πόδι του στο γήπεδο σε αγώνα πρωταθλήματος. Τη σκυτάλη παίρνει τώρα ο Αλέξ Σοάρες, ενώ αναμένεται και άλλη μεταγραφή από Πορτογαλία.

Πρώτος Ακρωτήρι και...

Πέντε παίκτες, πορτογαλλοαναθρεμμένοι, αλλά από το Πράσινο Ακρωτήρι, αγωνίστηκαν στην Ομόνοια. Είναι ο 1ος εκ Πορτογαλίας αφιχθείς ήταν ο Νέλιον Βέγκα, ένας καλός αμυντικός με διετή

παρουσία. Τον Ιανουάριο του 2007 αποκτήθηκε ο Καρού. Έμεινε 1,5 χρόνο, αν και υπήρχε θέμα αποχώρησής του, το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς, μετά την απόκτηση των Αγκίρε, Νικουλέσκου και Οκκά. Ο Καρού επιβίωσε, πέτυχε μάλιστα και μεγάλα γκολ (με την ΑΕΚ), αλλά πριν κλείσει η χρονιά 2008-09, συμφώνησε με την Ανόρθωση, αφού ένιωθε (έγινε και λάθος χειρισμός από την Ομόνοια), ότι δεν είχε μέλλον στην ομάδα.

Ακολούθησε ο εξαιρετικός ανασταλτικός Μάρκο Σοάρες, που έμεινε 1,5 χρόνο πριν πάρει μεταγραφή σε ομάδα της Ανγκόλα και ο Πλατίνι, που έπαιξε μεν αρκετά στη μία του χρονιά, αλλά δεν έδειξε κάτι αξιόν αναφορές. Το ίδιο ισχύει και για τον Καρλίτος. Ο Καντέ, το πρώτο φερόν απόκτημα, είναι υπήκοος της Γουίνεα Μπισόου, αλλά γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πορτογαλία. Μπορούμε να αναφέρουμε και τον Φρέντι (Αγγολέζος), με καριέρα επίσης σε πορτογαλικές ομάδες (όπως και πολλοί συμπατριώτες του) πριν έρθει Κύπρου. Υπάρχει και μία άλλη περίπτωση. Ο σέντερ μπακ Μεδέιρος, που είχε όμως γαλλική υπηκοότητα, αν και ήταν γέννημα-θρέμμα Πορτογάλος. Αποκτήθηκε το 2007, αλλά δεν έπαιξε καθόλου.

Τόσα έχει; Τόσα ξοδεύει...

**ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ /// ΟΙ
“ΜΑΥΡΟΠΡΑΣΙΝΟΙ”
ΔΕΝ ΞΕΦΕΥΓΟΥΝ
ΟΥΤΕ ΣΕΝΤ
ΑΠΟ ΤΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΠΛΑΝΟ ΤΟΥΣ**

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΠΟΥΛΟΣ

Τα «μαυροπούλια», όπως αποκαλεί τον Ολυμπιακό Λευκωσίας ο ποδοσφαιρικός κόσμος της Κύπρου, επέστρεψαν μετά από τέσσερα χρόνια στην Α' κατηγορία, εκεί όπου ανήκουν. Η νέα χρονιά δεν είναι σφωμενή με ροδοπέταλα. Υπάρχει απαγόρευση μεταγραφών μέχρι τον Ιανουάριο. Όμως, τα πάντα στους «μαυροπράσινους» λειτουργούν σύμφωνα με το πλάνο χρηστών διοίκησης που εφαρμόζει ο Κώστας Σεραφεΐμ και οι συνεργάτες του. Ποιο είναι αυτό; Ξοδεύει όσα εισπράττει. Ο προϋπολογισμός για τη νέα χρονιά είναι 400.000 ευρώ, εκ των οποίων οι 330.000 αφορούν τη μισθοδοσία και οι 70.000 λειτουργικά έξοδα. Ο Ολυμπιακός βάζει στο ταμείο του το ποσό των 250.000 ευρώ από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, το οποίο δίνεται για τα παλαιά χρέη. Τον προϋπολογισμό επί της ουσίας θα τον βγάλει από χορηγίες, οι οποίες αναμένεται να φιάσουν τις 150.000 ευρώ, από τα εισιτήρια του πρωταθλήματος, με τη διοίκηση να υπολογίζει ότι θα φιάσουν τις 100.000 ευρώ, και από τα εισιτήρια διαρκείας, με τον στόχο να είναι τα 500. Κάνοντας την πρόθεση, το ποσό ισοϋται με τον προϋπολογισμό της χρονιάς.

Ωστόσο, δεν είναι μόνον αυτές οι ανοικτές υποθέσεις στον Ολυμπιακό. Υπάρχουν παλιές οφειλές προς ποδοσφαιριστές, οι οποίες από 600.000 έπεσαν στις 400.000. Υπάρχει χρέος προς τραπεζικούς οργανισμούς ύψους 100.000 ευρώ, το οποίο κατά 90% είναι ρυθμιζόμενο. Ένα ποσό κοντά στις 400.000 οφείλεται προς τρίτους, χωρίς, ωστόσο, το σωματείο να κινδυνεύει με κυρώσεις. Επίσης υπάρχει χρέος προς το κράτος, το οποίο και αυτό είναι ρυθμιζόμενο, που αγγίζει τις 300.000 ευρώ.

Τα τρέχοντα έσοδα και έξοδα και η αποπληρωμή των οφειλών περιλαμβάνονται στο τριετές πλάνο που έχει η διοίκηση Κώστα Σεραφεΐμ. Τα πάντα στον Ολυμπιακό λειτουργούν σύμφωνα με αυτό το πλάνο. Ούτε σεντ δεν δαπανείται εκτός προγράμματος.

«Ό,τι μπορούμε»

Στη συνομιλία που είχαμε με τον πρόεδρο του Ολυμπιακού, Κώστα Σεραφεΐμ, του θέσαμε το εξής ερώτημα: Ποια θα είναι η αγωνιστική εικόνα του Ολυμπιακού με τόσο μικρό προϋπολογισμό; «Εμείς λειτουργούμε σύμφωνα με το πλάνο που έχουμε. Το πλάνο είναι ευλαβικά. Στο γήπεδο θα κάνουμε ό,τι μπορούμε σε κάθε παιχνίδι. Υπομονή μέχρι τον Ιανουάριο που, αν μας επιτραπεί οικονομικά, θα ενισχυθούμε. Έχω εμπιστοσύνη στην προπονητική ομάδα και στους ποδοσφαιριστές».

Με Σανγκοί έφτιαξε... κλίμα και ανεβάζει επίπεδο

ΣΑΛΑΜΙΝΑ ///

Η απόκτηση του Γκαστόν Σανγκοί αναπόφευκτα σκόρπησε μεγάλο ενθουσιασμό στις τάξεις του κόσμου της Νέας Σαλαμίνας. Διότι είναι ένας ποδοσφαιριστής με ηγετική προσωπικότητα, με πολύ περισσότερο είναι παίκτης ποιοτικός, που με σωστή προετοιμασία μπορεί να ανεβάσει το επίπεδο των «ερυθρολεύκων». Και η πραγματικότητα είναι πως η Νέα Σαλαμίνα δεν έχει σε κάθε ποδοσφαιρικό περίοδο τέτοιες προσωπικότητες. Και με την τελευταία διετία είχε αυτόν τον ρόλο ο Μακρίφ, ωστόσο όλοι θεωρούν πως ο Σανγκοί είναι ο ποδοσφαιριστής που χρειαζόταν το ρόστερ. Βέβαια, η έλλειψη συμμετοχών την προηγούμενη χρονιά μπορεί να δημιουργήσει ορισμένα ερωτηματικά για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται, ωστόσο όσοι γνωρίζουν τον Αργεντινό λένε πως είναι δουλεταράς και ασυμβίβαστος στο να έχει ρόλο κομπάρσου στην ομάδα. Στόχος και του ίδιου είναι να επανέλθει στα επίπεδα που μας συνήθισε τα προηγούμενα χρόνια και η πραγματικότητα είναι ότι έχει όλα τα εκθέματα για να ηγηθεί της νέας προπάθειας που κάνει η διοίκηση της Νέας Σαλαμίνας για την περαιτέρω άνοδο της ομάδας. Παρόλα αυτά, ένας Σανγκοί δεν αρκεί από μόνος του. Η ουσία είναι να μπορέσει ο Λιάσος Λουκάς και οι συνεργάτες του να δημιουργήσουν ένα ισχυρό σύνολο, που θα βασίζεται πρώτιστα στην ομαδικότητα και απ' εκεί και πέρα κάθε προσωπική έμπνευση-επινοήση από ποδοσφαιριστές θα είναι ακόμα ένα πλεονέκτημα. Πάντως πρέπει να σημειωθεί ότι στην ομάδα υπάρχει ενθουσιασμός και όλοι αισιοδοξούν πως η πορεία που θα κάνουν οι «ερυθρολεύκοι» τη νέα χρονιά θα είναι καλύτερη από την περσινή.

ΣΩΦΡΩΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗ

99-07/10-13

ΑΓΩΝΕΣ (ΠΡΩΤ.)	136
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ:	1
ΚΥΠΕΛΛΑ:	1
ΣΟΥΠΕΡ ΚΑΠ:	1

ΑΛΕΣ ΣΒΑΛΟΦΣΚΙ

2005-2012

ΑΓΩΝΕΣ (ΠΡΩΤ.)	188
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ:	1
ΚΥΠΕΛΛΑ:	1
ΣΟΥΠΕΡ ΚΑΠ:	1

ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΕ

2012-...

ΑΓΩΝΕΣ (ΠΡΩΤ.)	164
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ:	0
ΚΥΠΕΛΛΑ:	3
ΣΟΥΠΕΡ ΚΑΠ:	1

Από σταθερότητα, άλλο τίποτα

ΑΠΟΛΛΩΝ ///
ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

ΣΧΕΔΟΝ ΓΙΑ ΔΥΟ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ, Ο ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ ΠΟΝΤΑΡΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΕ ΜΟΝΟ ΤΡΕΙΣ ΒΑΣΙΚΟΥΣ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

Αν χαρακτηρίζει ένα πράγμα τον Απόλλωνα τα τελευταία 18 χρόνια, είναι η σταθερότητα που έχει κάτω από τα δοκάρια του. Την κυανόλευκη εστία υπερασπίστηκαν βασικά τρεις μόλις τερματοφύλακες. Ο Σωφρόνης Αυγουστή, ο Άλες Σβαλόφσκι και ο Μπρούνο Βάλε. Αυτή την τριάδα έπαιξε μόνον ο Μιχάλης Σημηπιάς, ο οποίος την περίοδο 2002-03 αγωνίσθηκε σε 16 παιχνίδια έναντι 8 συμμετοχών του βασικού τότε Σωφρόνη Αυγουστή.

Ο νυν τεχνικός

Ο νυν τεχνικός του Απόλλωνα αγωνίσθηκε για πρώτη φορά την περίοδο 1998-99 παίζοντας σε 9 παιχνίδια. Τότε βασικός κίπερ της λεμεσιανής ομάδας ήταν ο Αλέξανδρος Μιχαήλ, που κατέγραψε 17 συμμετοχές. Από τότε, ο Αυγουστή έγινε ουσιαστικά ο πρώτος κίπερ του Απόλλωνα, αφού είχε 23 συμμετοχές την περίοδο 1999-00, 26 τη χρονιά του κυπέλλου (2000-01), 20 την περίοδο 2001-02, 25 συμμετοχές την περίοδο 2003-04 και 21 την επόμενη χρονιά. Αυτή ήταν και η τελευταία του χρονιά ως βασικός, αφού το καλοκαίρι του 2005 ήρθε στην ομάδα ο Τσέκος

Άλες Σβαλόφσκι.

Ο Άλες

Με τον Άλες βασικό ο Απόλλωνας κατέκτησε το πρωτάθλημα την περίοδο 2005-06 (25 συμμετοχές) και για επτά χρόνια ο Τσέκος έγινε ο μόνιμος τερματοφύλακας της ομάδας. Μέτρησε 23 παρουσίες την περίοδο 2006-07, 32 τη χρονιά 2007-08, 28 την περίοδο 2008-09, 28 την περίοδο 2009-10. Εκείνο το καλοκαίρι (2009) ο τότε τεχνικός της ομάδας Τόμας Φον Χέιζεν έφερε στον Απόλλωνα τον συμπατριώτη του Νικό Πελάις για να πάρει τη θέση του βασικού από τον Άλες, αλλά το μόνο που κατάφερε ήταν να γράψει με το ζόρι 4 συμμετοχές. Είκοσι οκτώ παρουσίες είχε την περίοδο 2010-11 και 25 τη χρονιά 2011-12.

Ο Μπρούνο

Η επαξίαι του Τσέκου κίπερ έφθασε στο τέλος της, αφού το καλοκαίρι του 2012 έφθασε στη Λεμεσό ο Πορτογάλος Μπρούνο Βάλε. Ο Βάλε είναι ήδη μια πενταετία ο βασικός κίπερ της ομάδας και φέτος, αν συνεχίσει στους ίδιους ρυθμούς, θα ισοφαρίσει τα 6 χρόνια του Σωφρόνη και θα πλησιάσει σε απόσταση αναπνοής τα 7 του Άλες.

Οι συμμετοχές του Βάλε είναι 28 την περίοδο 2012-13, 36 την περίοδο 2013-14, 36 την περίοδο 2014-15, 36 την περίοδο 2015-6 και μόλις 33 (!!!) πέρσι.

Ταυτόχρονα, ο Βάλε ξεκίνησε από την αρχή της περιόδου 2013-14 (από τον αγώνα της προεπένδυσης με τον Ερμή) ένα απόστομο σερί αγώνων στο πρωτάθλημα χωρίς να χάσει ούτε λεπτό, που κράτησε 3 χρόνια και 4 μήνες και έφθασε τους 122 αγώνες. Ξεκίνησε την 1η Σεπτεμβρίου του 2013 στο Τσίρειο με τον Ερμή και σταμάτησε στις 10 Δεκεμβρίου του 2016, επίσης στο Τσίρειο κόντρα στη Σαλαμίνα.

Πέραν των Αυγουστή, Σβαλόφσκι, Βάλε, Σημηπιά, Πέλας, σε αυτήν τη 18ετία ήταν επίσης οι Μιχάλης Φανή και Ισλι Χίντι. Ο Φανή βρέθηκε στην πρώτη ομάδα την περίοδο 1998-99 και σταμάτησε φέτος το καλοκαίρι. Συνολικά στο πρωτάθλημα έπαιξε σε 26 αγώνες με την κυανόλευκη φανέλα. Ο Αλβανός κίπερ ήταν στον Απόλλωνα τρία χρόνια (2013-16), χωρίς, όμως, να αγωνιστεί σε κάποιο παιχνίδι πρωταθλήματος. Έγραψε, όμως, το όνομά του στην ιστορία του Απόλλωνα, αφού ήταν βασικός στην πρώτη εκτός έδρας νίκη κυπριακής ομάδας σε όμιλο ευρωπαϊκής διοργάνωσης, τον Οκτώβριο του 2013, στη Βαρσοβία, στη μεγάλη νίκη του Απόλλωνα με 1-0 επί της Λέγκια.

Ουσιαστικά, στην ιστορία του Απόλλωνα, ξένοι τερματοφύλακες είναι μόνον οι Βάλε και Σβαλόφσκι. Υπήρξαν και οι Χίντι, Πελάις με μηδαμινή παρουσία στο πρωτάθλημα και κάποιοι (2-3) νεαροί ξένοι κίπερ κάτω των 21 ετών, για να συμπληρώσουν σε κάποια σεζόν την τριάδα των τερματοφυλάκων. Αξίζει να σημειωθεί ότι σχεδόν σε όλη αυτή την πορεία των 18 χρόνων, ο Απόλλωνας διατηρεί τον ίδιο προπονητή τερματοφυλάκων, που δεν είναι άλλος από τον πρώην τερματοφύλακα της ομάδας Γιώργο Νικολάου. Ο κ. Νικολάου κάνει πραγματικά εξαιρετική δουλειά και τα αποτελέσματα φαίνονται στο γήπεδο και στην ποιότητα των τερματοφυλάκων της ομάδας όλα αυτά τα χρόνια.

Το ερώτημα είναι ποιος θα πάρει τη σκυτάλη από τον Βάλε, όταν αυτός αποφασίσει να μην συνεχίσει στη Λεμεσό ή αν μείνει μέχρι να κρεμάσει τα γάντια του. Είναι σίγουρο ότι ο Απόλλωνας θα κινηθεί στη λογική της τελευταίας 20ετίας και θα προσπαθήσει να βρει τερματοφύλακα που θα υπερασπιστεί την εστία του για πολλά χρόνια. Ο Βάλε είναι 34 ετών και το συμβόλαιό του με τη λεμεσιανή ομάδα είναι για ακόμα ένα χρόνο, δηλαδή μέχρι το επόμενο καλοκαίρι (2018). Είναι πολύ πιθανό, αν το θέλουμε ο ίδιος, να ανανεωθεί και πέρα από το 2018.

Κοιτάζει Λουξεμβούργο, αλλά βλέπει μακρύτερα

Η πρόκριση-έκπληξη της Πρόγκρες μόνον ευχάρια έηψε σε όλους στη λεμεσιανή ομάδα, αφού, κακά τα ψέματα, είναι πολύ καλύτερο για τους κίτρινο-μαύρους να ταξιδέψουν Λουξεμβούργο παρά Σκωτία. Όχι πως η Ρένιτζερς στην παρούσα φάση ήταν κάτι ιδιαίτερο από αγωνιστικής άποψης, αλλά λίγο το ιστορικό εκτόπισμα, λίγο η έδρα της, δημιουργούσαν μία άλλη εικόνα. Πλέον η πρόκριση στον γ' προκριματικό γύρο είναι στο χέρι της, αρκεί να παρουσιαστεί οσοδήποτε τόσο στο Λουξεμβούργο την Πέμπτη, όσο και στον επαναληπτικό της Λάρνακας. Η ΑΕΛ έχει πλέον πιο ανοικτό δρόμο για να πάει μακριά στη διοργάνωση. Σίγουρα, εφόσον περάσει από την ομάδα του Πορτογάλου τεχνικού. Σε αυτή την κατηγορία είναι οι Ρεζέντε, Τεζέιρα και Αλταϊρ. Δηλαδή, ένας ακόμα κεντρικός αμυντικός, ένας μέσος και ένας ακραίος επιθετικός. Λογικά δεν θα υπολογίζεται (πέραν φυσικά από τον Τζόνιερ,

που εξακολουθεί να είναι στην Πορτογαλία, αφού η αποθεραπεία του στο γόνατο συνεχίζεται), ο Χρήστος Γουίλνερ, τελευταίο μεταγραφικό απόκτημα της ΑΕΛ. Ο νεαρός αριστερός ακραίος αμυντικός δεν έχει κάνει προετοιμασία και θα προσπαθήσει να καλύψει το χαμένο έδαφος, για να τεθεί το συντομότερο δυνατό στη διάθεση του προπονητή του.

Who is who

Η Πρόγκρες μετρά 98 χρόνια ζωής και τα τελευταία χρόνια δεν έχει κερδίσει κάποιο τίτλο, με την τελευταία της καίκτηση μάλιστα να είναι το 1982. Η ομάδα από το Λουξεμβούργο συμμετέχει στην Ευρώπη από το 1977 και, από τότε, δεν είχε καταφέρει να νικήσει ποτέ κάποια ομάδα, εντός ή εκτός έδρας. Μετράει 7 συμμετοχές στην Ευρώπη και μέσα σε αυτά τα 40 χρόνια έχει δεχθεί 29 γκολ και έχει σκοράρει μόνον 3. Η τελευταία φορά που σκόραρε ήταν πριν από 35 χρόνια, όταν εξήλθε ισόπαλη 1-1 με την ιρλανδική Γκλεντώραν, στο πλαίσιο του Κυπέλλου Πρωταθλητριών. Τεχνικός της είναι ο Πάολο Αμοντίο, ο οποίος καίγεται από το Λουξεμβούργο κι είναι ο προπονητής της ομάδας από την περσινή σεζόν. Είναι 44 ετών. Στον αγώνα με τη Ρένιτζερς, που της έδωσε την πρόκριση, αγωνίσθηκε με σκέρτα 4-5-1, με τον Καραπετιάν να βρίσκεται μόνος στην κορυφή

της επίθεσης. Λογικά έτσι θα αγωνιστεί με την ΑΕΛ. Ο Τιλ, χρυσός σκόρερ την περασμένη Τρίτη, αγωνίζεται στη μεσοία γραμμή. Είναι 23 ετών και είναι στην ομάδα από το 2011. Έχει πετύχει 40 γκολ στην καριέρα του και είναι διεθνής από το 2015.

Το θετικό είναι πως ο Μπρούνο Μπαλατζάρ ήταν στο Λουξεμβούργο, είδε διά ζωής την Πρόγκρες, και γνωρίζει από πρώτο χέρι τι περιμένει την ομάδα του την Πέμπτη. Ήδη προετοιμάζει τους παίκτες του για να παρουσιαστούν πανέτοιμοι, ώστε να πάρουν την πρόκριση και να συνεχίσουν την ευρωπαϊκή περιπέτεια και τον Αύγουστο.

Έμεινε ένας

Η απόκτηση του Γουίλνερ ουσιαστικά κλείνει το κεφάλαιο αριστερό μπακ στη λεμεσιανή ομάδα, αφού δεν θα αποκτηθεί ποδοσφαιριστής κοινοτικός ή ξένος κάτω των 22, όπως ήταν το αρχικό πλάνο. Αυτό σημαίνει ότι ο προγραμματισμός της ΑΕΛ συμπληρώνεται με την απόκτηση του ποδοσφαιριστή εκείνου που θα αντικαταστήσει στο ρόστερ τον Κουκούλα, που επέλεξε να συνεχίσει την καριέρα του στη Λειψία, παρά το συμβόλαιο που υπέγραψε με τους κίτρινους της Λεμεσό.

ΑΕΛ ///
ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΚΥΨΕ Η ΠΡΟΓΚΡΕΣ, Η ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΕΒΑΣΕΙ ΤΟΝ ΠΗΧΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Δύο ταχυτήτων το κυπριακό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου;

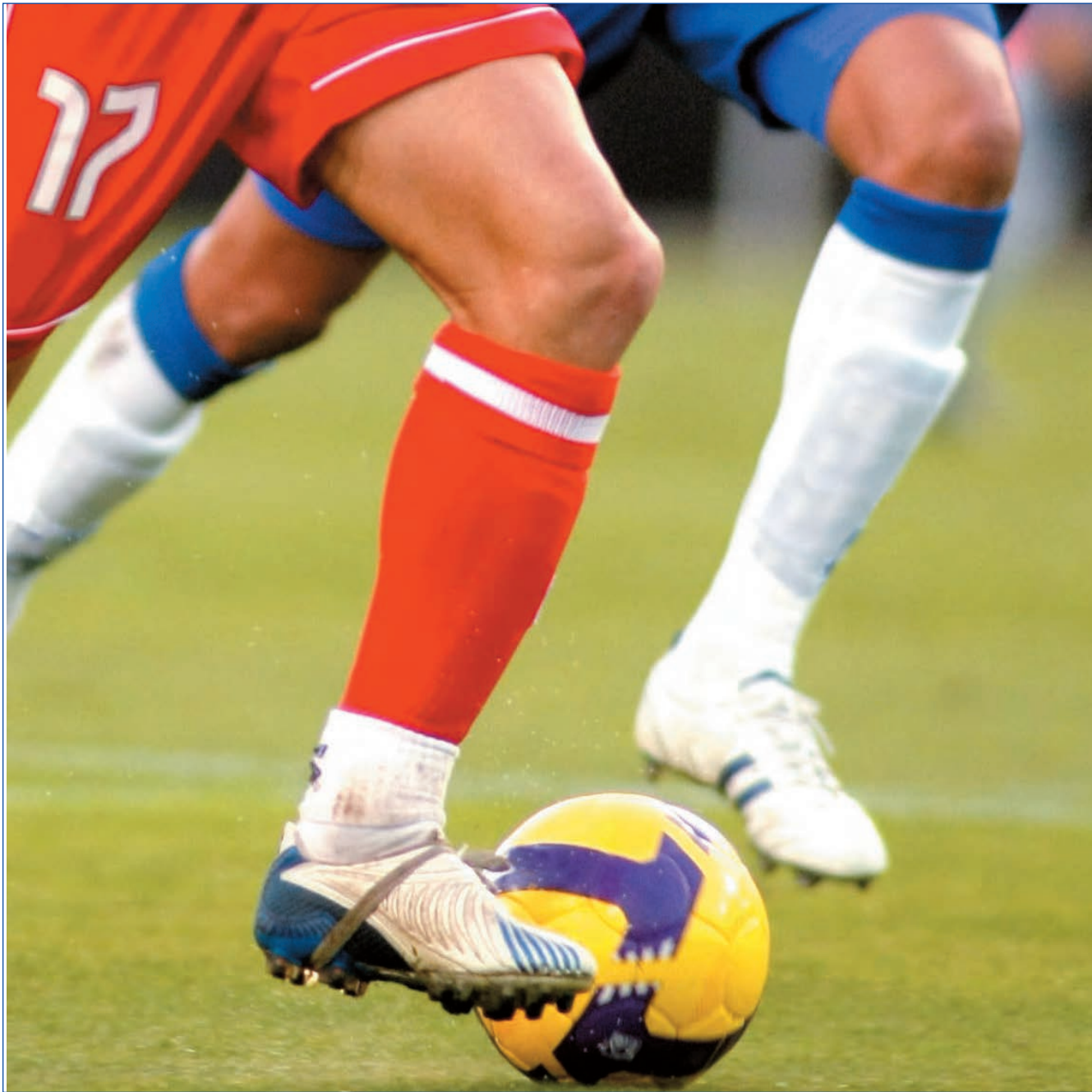

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ UCLAN CYPRUS ΦΕΡΝΕΙ ΣΤΟ ΦΩΣ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΚΤΩΝ, ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ

Η φυσική κατάσταση του ποδοσφαιριστή είναι αυτή που θα υποστηρίξει τη συνολική εμφάνισή του στο γήπεδο και θα αναδειχτεί την τεχνική του κατάρτιση και το ταλέντο του. Στα υπερσύγχρονα εργαστήρια εργαστηρίων της Σχολής Επιστημών του Πανεπιστημίου UCLan Cyprus πραγματοποιήθηκε, για πρώτη φορά στην Κύπρο, έρευνα που ως σκοπό είχε τη διακρίβωση και αξιολόγηση ενδεχόμενων διαφορών στα επίπεδα της φυσικής κατάστασης των ποδοσφαιριστών του εγχώριου πρωταθλήματος.

Στην έρευνα, που διεξήχθη από διακεκριμένους ακαδημαϊκούς και φοιτητές του Προγράμματος BSc Sports and Exercise Science του Πανεπιστημίου UCLan Cyprus, και δημοσιεύθηκε στο Journal of Strength and Conditioning Research, συμμετείχαν 421 επαγγελματίες και ημιεπαγγελματίες ποδοσφαιριστές πρώτης (Α'), δεύτερης (Β') και τρίτης (Γ') κατηγορίας, που ταξινομήθηκαν σύμφωνα με τη θέση στην οποία αγωνίζονται. Οι μετρήσεις και δοκιμασίες διενεργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη της καλοκαιρινής προπονητικής προετοιμασίας, καθώς τα δεδομένα και οι δείκτες που καταγράφονται την περίοδο αυτή, θεωρούνται καθοριστικής σημασίας για τη μετέπειτα αγωνιστική τους απόδοση.

Οι συμμετέχοντες, αφού ελέγχθηκαν ως προς τα ανθρωπομετρικά τους χαρακτηριστικά (ύψος, βάρος και άλλες διαστάσεις) και τη σύσταση του σώματος (μεταβολική και λειτουργική κατάσταση), υποβλήθηκαν σε δοκιμασίες σταδιακά αυξανόμενης έντασης μέχρι εξάντλησης, διαπιστούμενης και εργαστηριακά, για την αξιολόγηση των επιπέδων της φυσικής τους κατάστασης. Της λειτουργικής, δηλαδή, προσαρμοστικότητας του αναπνευστικού, καρδιαγγειακού και μυϊκού τους συστήματος για την επίτευξη της μέγιστης φυσιολογικής τους απόδοσης.

Η αποτίμηση των αποτελεσμάτων ως προς την ικανότητα πρόληψης, μεταφοράς και χρησιμοποίησης του οξυγόνου για την παραγωγή ενέργειας και μυϊκού έργου, κατέδειξε σαφή υπεροχή των αγωνιστών στη Α' κατηγορία έναντι αυτών που αγωνίζονται στις Β' και Γ' κατηγορίες. Και ότι οι της Β' κατηγορίας υπερέχουν εκείνων της Γ' κατηγορίας. Επιπρόσθετα προέκυψε ότι οι τερματοφύλακες, οι αμυντικοί και οι επιθετικοί παίκτες υπερέχουν στις ανθρωπομετρικές καταγραφές, ενώ οι ακραίοι και οι μέσοι υπερέχουν στη πρόκληση οξυγόνου, συναρτάμενη με τη μυϊκή τους μάζα.

Επιχειρώντας να αιτιολογήσουμε τη διαπιστωμένη μειωμένη και ανεπαρκή, συγκριτικά, φυσική κατάσταση των ποδοσφαιριστών των μικρότερων κατηγοριών, καταλήγουμε μεταξύ άλλων παραγόντων και στον μεγάλο χρόνο απραξίας των 3 συν-μηνών που μεσολαβεί από το τέλος της

αγωνιστικής περιόδου μέχρι την έναρξη της επόμενης προπονητικής προετοιμασίας και στη συνεπακόλουθη αποπροσαρμογή των σωματικών και λειτουργικών συστημάτων των ποδοσφαιριστών, δεδομένου ουσιαστικό που εν πολλοίς καθορίζει τις διαφορές απόδοσής τους και το αποτέλεσμα των μεταξύ τους αναμετρήσεων (π.χ. στον θεσμό του Κυπέλλου).

Συμπερασματικά, προβάλλει επιτακτικά η ανάγκη της εμπλοκής και συμβολής ειδικών επιστημόνων στον σχεδιασμό του προγράμματος διεξαγωγής των αγώνων του πρωταθλήματος, ώστε να μην παρεμβάλλεται μακρύς χρόνος αγωνιστικής αποχής, καθώς και στον καταρισμό της προπονητικής διαδικασίας και της δομής των προγραμμάτων εκγύμνασης που θα προσοδύν σθεναρά, επιστημονικά υποστηρίχτην αποπροσαρμογή κατά τη μεταβατική περίοδο. Με εξαιμιευμένες εισηγήσεις, θα

επιλαμβάνονται του ενδεδειγμένου χρόνου ξεκούρασης, της διατροφής, της μορφής, της διάρκειας, της έντασης και συχνότητας της αθλητικής δραστηριοποίησης κατά τον κρίσιμο τούτο χρόνο, συμβάλλοντας δραστηρικά και ευεργετικά στη γρήγορη, ασφαλή και αποτελεσματική επανάκαμψη των ποδοσφαιριστών.

Η βελτιστοποίηση και διατήρηση της φυσικής κατάστασης του ποδοσφαιριστή, είναι αυτή που θα συντελέσει επίσης στην πληρέστερη εφαρμογή της τακτικής του αγώνα, αλλά είναι και αυτή που, αυξάνοντας την αντοχή του σε έντονα απαιτητικές επιβαρύνσεις, θα τον προφυλάξει από σπασμούς και σοβαρούς τραυματισμούς και θα του επιτρέψει τη γρήγορη ανάνηψη και αναπλήρωση των ενεργειακών του αποθεμάτων για τη συνέχιση της κούρασης του πρωταθλήματος με παρουσία ποιοτικά αναβαθμισμένη.

ΜΠΑΤΜΙΝΤΟΝ: Εξαιρετικό θέαμα στο παρκέ

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στις αθλητικές εγκαταστάσεις του λυκείου Παλουριώτισσας το Εθνικό Πρωτάθλημα Ανδρών και Γυναικών της Κυπριακής Ομοσπονδίας Μπάτμιντον.

Στο πρωτάθλημα συμμετείχαν τα σωματεία ΑΕΤΟΙ-ΑΤΙ, Lefkosa Badminton Club, Μορφωτικός Έγκωμης, Αρίων Λευκωσίας, Πρόδος Καϊμακλίου, ΔΑΣ Παλαίμετσου, Παρνασσός Στροβόλου και Αλπατρος '83.

Στον τελικό του Απλού Ανδρών ο Ηλίας Νικολάου και ο Γιώργος Νικολάου της Πρόδος Καϊμακλίου πρόσφεραν πλούσιο θέαμα στους παρευρισκόμενους, με τον πρώτο να ανατρέπει το σκορ και να επικρατεί. **Τα σετ:** 15-21, 26-24, 21-18.

Την τρίτη θέση μοιράστηκαν ο Αντρέας Φράγκου του σωματείου Αλπατρος '83 και Κυριάκος Πίσιου του σωματείου Παρνασσός Στροβόλου. Στον τελικό του Απλού Γυναικών προκρίθηκαν η Έλενα Χριστοδούλου και η Αναστασία Ζιντσίδου του σωματείου Πρόδος Καϊμακλίου. Η Χριστοδούλου, αν και έχασε το 2ο σετ, κυριάρχησε στο 1ο και στο 3ο και κέρδισε. **Τα σετ:** 21-10, 23-25, 21-4.

Την τρίτη θέση μοιράστηκαν η Ιωάννα Πίσιου του σωματείου Παρνασσός Στροβόλου και η Ανδριάνα Δημητρίου του σωματείου Μορφωτικός Έγκωμης.

Στον τελικό του Διπλού Ανδρών προκρίθηκαν ο Ηλίας Νικολάου μαζί με τον Γιώργο Νικολάου του σωματείου Πρόδος Καϊμακλίου και ο Νικόλας Παναγιώτου

μαζί με τον Κυριάκο Πίσιου του σωματείου Παρνασσός Στροβόλου. Ο αγώνας ήταν εντυπωσιακός, με τα ξαδελφία Νικολάου να επικρατούν με 2-1, αφού βρέθηκαν πίσω στο σκορ.

Τα σετ: 16-21, 21-15, 21-16. Την τρίτη θέση μοιράστηκαν ο Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου και ο Εύανδρος Βότσης του σωματείου Αρίων Λευκωσίας καθώς και ο Χάρης Χαράλαμπος μαζί με τον Ανδρέα Φράγκου του σωματείου Αλπατρος '83.

Στον τελικό του Διπλού Γυναικών προκρίθηκαν η Έλενα Χριστοδούλου μαζί με

την Αναστασία Ζιντσίδου του σωματείου Πρόδος Καϊμακλίου καθώς και η Κλεοπάτρα Κκατάπ μαζί με την Ιωάννα Πίσιου του σωματείου Παρνασσός Στροβόλου. Οι αθλήτριες του σωματείου Πρόδος Καϊμακλίου πήραν εύκολα το πρώτο σετ και, παρά τη θανατηφόρα αντίσταση στο 2ο, επικράτησαν με 2-0. **Τα σετ:** 21-6, 21-17.

Την τρίτη θέση μοιράστηκαν η Στέφανη Φράγκου μαζί με την Αντρία Χρυσοστάμου του σωματείου Αλπατρος '83 καθώς και η Ανδριάνα Δημητρίου μαζί με την Εφραίμα Χαιτηζολωμού του σωματείου

Μορφωτικός Έγκωμης.

Τέλος, στον τελικό του Διπλού Μεικτού ο Ηλίας Νικολάου και Έλενα Χριστοδούλου κέρδισαν το διδύμο Αναστασία Ζιντσίδου - Χριστάκη Τεμερέα του σωματείου Πρόδος Καϊμακλίου. Ο αγώνας είχε αρκετό θέαμα και εκπληκτικούς πόντους.

Τα σετ: 21-12, 21-17. Την τρίτη θέση μοιράστηκαν η Μαρίνα Δημοσθένους μαζί με τον Κυριάκο Πίσιου του σωματείου Παρνασσός Στροβόλου καθώς και η Αντρία Χρυσοστάμου με τον Ανδρέα Φράγκου του σωματείου Αλπατρος '83.

Ο 1.0 EcoBoost της Ford κερδίζει το βραβείο καλύτερου κινητήρα για έκτη συνεχόμενη χρονιά

Από επιτυχία σε επιτυχία ο μικρός αλλά πανίσχυρος κινητήρας 1.0 EcoBoost της Ford. Για έκτη συνεχόμενη χρονιά ψηφίστηκε ο καλύτερος κινητήρας στην κατηγορία του στον θεσμό Βραβείων International Engine of the Year. Ο 1.0L EcoBoost είναι ένα παράδειγμα προηγμένης μηχανολογίας που επιτρέπει στη Ford να προσφέρει τη δύναμη της επιλογής στους πελάτες με αποδοτικούς κινητήρες βενζίνης, diesel και ηλεκτροκινητήρες χωρίς συμβιβασμούς στις επιδόσεις ή την πολυτιμωμένη λειτουργία. Ο οικονομικός, τρικύλινδρος 1.0L EcoBoost ανα-

δείχτηκε «Καλύτερος Κινητήρας Κάτω των 1000 κυβικών εκατοστών» από μία κριτική επιτροπή 58 δημοσιογράφων αυτοκινήτου από 31 χώρες. Ο καινοτόμος κινητήρας που λανσαρίστηκε για πρώτη φορά στο Ford Focus το 2012, παρέμεινε κυρίαρχος στην κατηγορία του, παρά τον αυξανόμενο ανταγωνισμό που αντιμετώπισε σε ένα τμήμα της αγοράς ιδιαίτερα δημοφιλές για τους αγοραστές και σημαντικό για τους κατασκευαστές. Φέτος, στην κατηγορία κάτω των 1000 κυβ. εκ. συμμετείχαν 35 κινητήρες, εννέα περισσότεροι από την πρώτη χρονιά που λανσαρίστηκε ο κλιμάριος EcoBoost. Θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε ότι ο κλιμάριος EcoBoost έχει συγκεντρώσει μέχρι τώρα 10 διακρίσεις International Engine of the Year, μεταξύ των οποίων αυτή του κινητήρα ανεξαρτήτως κατηγορίας επί τρεις φορές (αριθμός ρεκόρ) και του «Καλύτερου Νέου Κινητήρα». Ο 1.0L EcoBoost της Ford που κυκλοφορεί σε εκδόσεις με απόδοση 100,125 και 140 ίππους, κινεί ένα στα πέντε νέα Ford που πωλούνται στην Ευρώπη, εκ των οποίων δύο στα πέντε νέα Ford που κυκλοφορούν Ford EcoBoost κινούν οχήματα Ford σε όλον τον κόσμο, από το νέο Ford Fiesta μέχρι τα Transit van, pick-up truck, και τα μοντέλα Ford Performance όπως το Focus RS και το Ford GT supercar.

Σημαντική διάκριση στον χώρο του σχεδιασμού για το νέο Skoda Kodiaq

Το ολοκαίνουριο μεγάλο SUV της Skoda ξεχώρισε σε έναν από τους πιο αναγνωρισμένους διεθνείς διαγωνισμούς σχεδιασμού. Πρόκειται για το βραβείο «Red Dot» που θεωρούνται σε όλο τον κόσμο σαν μία σφραγίδα προϊοντικής σχεδίασης κορυφαίας ποιότητας και φέτος απονεμήθηκαν για 62η φορά. Τα μοντέλα της Skoda κατάφεραν να μαζέψουν συνολικά έντεκα διακρίσεις «Red Dot» από το 2006 που λαμβάνουν μέρος. Φέτος, εκτός από το Kodiaq, το βραβείο απονεμήθηκε και στο Octavia Combi. Σαν αντιπροσωπευτικά οχήματα της μάρκας, το νέο μεγάλο SUV όπως και το bestseller της εντυπωσιάσουν με μία αξιοσημείωτη ευρυχωρία εσωτερικού, καινοτόμες λύσεις συνδεσιμότητας και πολυάριθμα συστήματα υποστήριξης που συνήθως συναντάμε σε μεγαλύτερες κατηγορίες. Με τέτοια προσόντα, τα δύο μοντέλα έπεισαν ένα διακεκριμένο πάνελ ειδικών από διάφορους χώρους της βιομηχανίας. Για να αποσπάσουν το βραβείο Σχεδίασης, τα υποψήφια προϊόντα αξιολογούνται από την επιτροπή βάσει κριτηρίων όπως ο βαθμός καινοτομίας, η σχεδιαστική ποιότητα, η λειτουργικότητα και η περιβαλλοντική συμβατότητα. Η

ανεξάρτητη επιτροπή των Βραβείων «Red Dot» συζητά και αξιολογεί ατομικά κάθε συμμετοχή, ζωντανά και στις εγκαταστάσεις τους. Κάθε χρόνο, συμμετέχουν περίπου 5.000 προϊόντα -φέτος από 54 χώρες- με αποτέλεσμα να είναι ένας από τους πιο διάσημους διαγωνισμούς σχεδίασης σε όλο τον κόσμο. Η σχεδόν 40μελής επιτροπή συγκροτείται από ανεξάρτητους σχεδιαστές, καθηγητές σχεδίασης και δημοσιογράφους του ειδικού Τύπου. Έντεκα συνολικά «Red Dot Awards» κοσμούν τώρα τις προθήκες βραβείων της Skoda στη Mlada Boleslav. Η έκδοση Octavia Combi ήταν η πρώτη που κέρδισε τη διάκριση το 2006. Το 2007, το βραβείο δόθηκε στο Koda Roomster και στη δεύτερη γενιά Fabia. Η τρίτη γενιά του μοντέλου απέσπασε και πάλι το βραβείο το 2015. Η Koda κατέκτησε μία διπλή νίκη το 2010 με τα Superb Combi και Yeti. Το 2013 το Koda Rapid αναδείχτηκε νικητής ως ο πρώτος εκπρόσωπος της νέας σχεδιαστικής γλώσσας της μάρκας. Το 2014 ήταν η σειρά του Rapid Spaceback, ενώ το 2016 πήρε το βραβείο η ναυαρχίδα της εταιρείας με το Superb.

Η Magyar Suzuki χορηγός του Suzuki World Judo Championship

Η Suzuki ανακοίνωσε ότι θα είναι η επίσημη χορηγός του παγκοσμίου πρωταθλήματος Τζούντο, που θα γίνει στη Βουδαπέστη από τις 28 Αυγούστου μέχρι και τις 2 Σεπτεμβρίου, και θα φέρει την ονομασία «2017 Suzuki World Judo Championship». Το World Judo Championship είναι το μεγαλύτερο διεθνές και το πιο υψηλό επίπεδο πρωτάθλημα στο τζούντο. Διοργανώνεται κάθε χρόνο εκτός της χρονιάς των Ολυμπιακών Αγώνων. Φέτος θα γίνει στη Βουδαπέστη, στο Budapest Sport Arena και αθλητές από 110 περίπου χώρες θα διαγωνισθούν σε 7 διαφο-

κές κατηγορίες ανδρών και γυναικών αντιστοιχώς. Η χορηγία αυτή εντάσσεται στην ευρύτερη σπαστική του ιαπωνικού οργανισμού για την περαιτέρω προώθηση των πωλήσεων των αυτοκινήτων Suzuki στην Ουγγαρία, όπου διατηρεί μονάδα κατασκευής αυτοκινήτων αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής Ευρώπης. Η κυπριακή φίλαθλος εταιρεία Α.ΤΡΙΚΩΜΠΗΣ Α.Τ.Α., που αντιπροσωπεύει τη Suzuki στην Κύπρο, και ο διευθύνων σύμβουλος της Σώτος Τρικωμπίδης, που είναι ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας στην Κύπρο, εύχονται σε όλους τους αθλητές καλή επιτυχία.

Και η «επανάσταση» καλά κρατεί

ΡΕΠΟΡΤΑΖ // // //
ΑΠΟ ΤΟ 2000 ΚΑΙ
ΤΙΣ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ
ΤΟΜΕΣ ΣΤΟ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ
ΤΗΣ, Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ
ΠΑΡΑΓΕΙ ΔΕΚΑΔΕΣ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ
ΠΑΙΚΤΕΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

Η Γερμανία κατέκτησε και το Κύπελλο Συνομοσπονδιών. Τρία χρόνια πριν είχε κατακτήσει το Μουνιάλ, και πέριε έφτασε μέχρι τους «4» του Γιούρο, με την οικοδέσποινα Γαλλία να τους φράσσει τον δρόμο για τον τελικό. Μπορεί το Κύπελλο Συνομοσπονδιών να μην έχει ίση αξία, ειδικά αυτό της Ρωσίας, έχει όμως τη σημασία του. Η Γερμανία το κατέκτησε χωρίς τα μεγάλα, τα μεγαλύτερα ονόματα του ποδοσφαίρου της. Δεν ήταν στα ρωσικά γήπεδα ο Νόιερ, ο Κρόος, ο Μίλερ, ο Οζλ. Ο Λεβ αποφάσισε επίσης να αφήσει εκτός εμπειρους παίκτες, που θα τον βοηθούσαν, όπως ο Κεντίρα, ο Σιρλε και ο Χούμπελς. Ο Γερμανός τεχνικός αποφάσισε να ποντάρει και σε παίκτες της νέας φουρνιάς, αλλά και σε παίκτες εξαιρετικής πάστας, που απλώς είχαν να ανταγωνιστούν καλύτερους και δεν έβρισκαν θέση στην Εθνική. Είχε μάλιστα ίσως πίστη στην ομάδα αυτή, που όταν επισημοποιήθηκε η αποουσία του Λιρόι Σανέ της Σίτι δεν προχώρησε σε αντικατάσταση. Και έτσι, δίπλα στον ήδη καταξιωμένο (και μόλις 23χρονο Νιράτζερ) έβελξαν πολλοί νεαροί, με πρώτο τον Γκορέτοκα, ή εντυπωσίασαν εμπειροί (και ίσως υποτιμημένοι μέχρι την Κυριακή παίκτες), όπως ο Σπινλ. Δεδομένο είναι ότι οι Γερμανοί συνεχίζουν απότομοι. Είναι μία ποδοσφαιρική υπερδύναμη (προσωπική μας άποψη νο1 στον κόσμο αυτήν τη στιγμή) και μία μηχανή παραγωγής και ανάδειξης ταλέντων.

Μειρήστε παίκτες 1ης γραμμής από 25 ετών και κάτω: Ο Τερ Στέγκεν κάτω από τα δοκάρια. Μουσταφί, Χένρικς, Ταχ, Γκέρχαρντ, Σούλε, Ρίνικερ, Κίμχ στην άμυνα. Βάιγκλ, Τοαν, Μπραντ, Γκορέτοκα, Νιράτζερ, Μέγιερ, Γκναμπρί στα χαφ. Βέρνερ και Φόλαντ στην επίθεση. Υπάρχουν και άλλοι. Προσθέστε παίκτες, άνω των 25, που δεν είναι της ελίτ, αλλά είναι εξαιρετικοί. Μπελαράμπι, ο Βέρνερ, ο Ρούντι και ο Χέκτορ. Και κάπου εκεί ο παροπλισμένος Κούντογκαν. Δεν θα ξέρι ποιους να αφήσει έξω στο Μουνιάλ της επόμενης χρονιάς.

Δεν πρέπει φυσικά να μας εκπλήσσει, Γερμανοί είναι, από μεθοδικότητα και οργάνωση άλλο τίποτα. Ακόμη και όσοι δεν τους συμπαθούν, τους παραδέχονται. Όμως, χρειάστηκε ακόμη και αυτοί να κάνουν τομές, όταν βρέθηκαν ενώπιον ποδοσφαιρικής κρίσης. Πρώτα απ' όλα αποδέχτηκαν το πρόβλημα και δεν προσπάθησαν να βρουν μαξιλαράκια. Και ακολούθως απέδειξαν πως μπορούν να βρουν την κατάλληλη θεωρία, αλλά κυρίως να την κάνουν πράξη. Γιατί άλλο το καλό οργανόγραμμα και άλλο η εκτέλεση.

Τους πρόλαβαν τα γεγονότα!

Στα 1996 κατέκτησαν το Γιούρο, έχοντας παίκτες τεράστιας αξίας, αλλά με ελάχιστα, έως λίγα χρόνια μπροστά τους. Στα μέσα εκείνης της δεκαετίας, ο τότε ομοσπονδιακός τεχνικός Μπέρνι Φογκς είχε προετοιμάσει τη Γερμανική Ομοσπονδία πως υπάρχει σοβαρή έλλειψη ταλέντου, αλλά και πως πρέπει γενικά το γερμανικό ποδόσφαιρο ν' αλλάξει αγωνιστική φιλοσοφία. Το ποδόσφαιρο άλλαζε και η εξέλιξη άρχισε ήδη να ξεπερνά το γερμανικό μοντέλο. Οι τοποθετήσεις του Φογκς πέρασαν στο ντιόκου. Επανάληθε με μία πρόταση, για την ανάδειξη ταλέντων λίγο πριν από το Μουνιάλ του 1998. Τελικά, μετά την αποουσία της Γερμανίας στα γήπεδα της Γαλλίας και την καταστροφική παρουσία στο Γιούρο 2000, οι ποδοσφαιρικές Αρχές της χώρας το πήραν απόφαση. Έπρεπε να γίνουν τομές, ν' αλλάξουν πολλά. Έγινε λόγος για επανάσταση. Η παρουσία της ομάδας στον τελικό του

Μουνιάλ το 2002, δεν τους παρέσυρε, δεν έβαλε φρένο στην πορεία αλλαγής. Στα 2001, ένα χρόνο πριν, ήρθε η μεγάλη οικονομική κρίση, λόγω της δραστημής μείωσης στα πλεονεκτήματα δικαιώματα της Μπουντεσλίγκα. Αν και εκείνη τη στιγμή φαινόταν σαν καταστροφή η κρίση, αποδείχτηκε δώρο. Οι ομάδες, ακόμη και η Μπάγερν, έπρεπε να ριξουν δραστημικά τους προϋπολογισμούς τους, να πουλήσουν τους καλούς παίκτες, αλλά και να αναδείξουν νιότους παίκτες. Το τελευταίο ήταν και το δυσκολότερο. Ακαδημίες υπήρχαν, αλλά η παραγωγή δεν ήταν η πρόποσα. Το σκάουτινγκ δεν γινόταν σωστά. Έτσι, στα 2002, η Γερμανική Ομοσπονδία, σε συνεργασία με τους συλλόγους, έβαλαν μπροστά το «Εκτεταμένο Πρόγραμμα Ανάδειξης Ταλέντων», εν συντομία το ΕΠΑΤ.

Το φιλόδοξο ΕΠΑΤ

Από χρηματικής άποψης, η Ομοσπονδία και οι σύλλογοι επένδυσαν τα πρώτα χρόνια 48 εκατομμύρια (ανά έτος) στο πρόγραμμα. Με τα χρόνια το ποσό αυξάνεται, σήμερα έφτασε τα 80 εκατομμύρια ετησίως. Δεν είναι όμως θέμα χρημάτων. Η εφαρμογή του ΕΠΑΤ είχε επιτυχία, επειδή ήταν ορθόδοξο, πρωτοποριακό και οργανωμένο. Αλλά και φιλόδοξο. Ο διευθυντής του προγράμματος, ο πρώην τερματοφύλακας Γιοργκ Νιάνιελ, είχε δηλώσει πως... «αν το επόμενο μεγάλο ταλέντο του αιώνα έτυχε να γεννηθεί στο πιο μικρό χωριό της χώρας, εμείς θα είμαστε σε θέση να το εντοπίσουμε». Με απλά λόγια, οι Γερμανοί προχώρησαν άμεσα στα εξής μέτρα:

- Στο πλαίσιο του ΕΠΑΤ, μέσα σε ελάχιστο διάστημα, οι Γερμανοί δημιούργησαν 52 ανώτατα αθλητικά σχολεία για να προωθήσουν τα ταλέντα τους. Με συγκεκριμένο αριθμό προπονητών, γυμνασιτών και ειδικών. Μάλιστα σταδιακά κάθε επαγγελματικός σύλλογος ήταν υποχρεωμένος να έχει ένα τέτοιο ειδικό αθλητικό σχολείο, ει- δάλλως θα του αφαιρείτο η άδεια συμμετοχής στα πρωταθλήματα.

- Οι ομάδες θα έπρεπε να διαθέτουν συγκεκριμένο αριθμό παικτών διαθέσιμο για τις μικρές Εθνικές. Αν δεν το έπρατταν, και πάλι θα έχαναν (και θα χάνον) την άδεια συμμετοχής.

- Δημιούργησαν 366 περιφερειακές σχολές ποδοσφαίρου, όπου σχεδόν 1500 ειδικευμένοι προπονητές ανέλαβαν να μυήσουν τα παιδιά στα μυστικά της μπάλας.

- Από το 2003, η Ομοσπονδία έχει την ευθύνη της Εθνικής, της διοργάνωσης του κυπέλλου, των διαιτητών, των περιφερειακών πρωταθλημάτων και ακαδημιών. Οι σύλλογοι δημιούργησαν τη δική τους Ένωση (Γερμανική Ποδοσφαιρική Λίγκα) και έχουν την ευθύνη της διοργάνωσης της Μπουντεσλίγκα 1 και 2.

Όποιοι δεν τηρεί τους κανόνες, όποιοι δεν παράγει τα αναμενόμενα, έχει θέμα. Χωρίς έλεγχο και μέτρα δεν γίνεται δουλειά. Το θέμα είναι φυσικά να υπάρχει αγαθή συνεργασία συλλόγων και ομοσπονδίας. Οι Γερμανοί, με πρωτεργάτη τον Καρλ Χάνιτς Ρουμνίγκε (επικεφαλής ειδικής επιτροπής), έβαλαν στο επίκεντρο την Εθνική, αν προημάτε την έθεσαν ως κορωνίδα της προσπάθειάς

τους (ακριβώς αντίθετη πολιτική από τους Άγγλους, που μένουν στα λόγια). Το μπόι τους απλό. «Θα χειριζόμαστε την Εθνική έως αν είναι η 19η ομάδα του πρωταθλήματος (έχει 18) και συνάμα, έως να είναι η 1η. Όσο περισσότεροι Γερμανοί παίκτες βγουν στις ομάδες, τόσες περισσότερες επιλογές θα έχει η Εθνική. Τα αποτελέσματα φαίνονται.

Αλλάγη συλ και κουλτούρας
Το προσωνύμιο «Παντοσερ» δεν είναι τυχαίο. Η αγωνιστική ταυτότητα της Εθνικής είχε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Δύναμη, τραχύτητα, αθλητική επιβολή, επιμονή, αποφασιστικότητα. Καμία ομάδα δεν σε ανάγκαζε να ιδρώσεις, όσο η εκάστοτε γερμανική. Και μέσα σε αυτό το μοτίβο, πάντα 2, 3 άντε 4 χαρισματικοί παίκτες, σε ρόλο στρατηγών (ας μας επιτραπεί ο στρατιωτικός όρος), της κάθε φουρνιάς. Αυτό το συλ σταδιακά άρχισε να γίνεται αναποτελεσματικό και η Γερμανία τα βρισκε μπισοούνια μπροστά στους ευελικτους, τεχνικές παίκτες και τα νέα συστήματα.

Μέσα, λοιπόν, από τη δουλειά στις ακαδημίες και στις σχολές ποδοσφαίρου, τα πιπυρική και τα ανερχόμενα ταλέντα μάθαιναν καινούργια, σύγχρονα μυστικά. Η έμφαση στην επίθεση ήταν έντονη όσο ποτέ και το δόγμα της εξουδετέρωσης μπήκε στα ράφια. Υπάρχει και ένας άλλος παράγοντας. Ο κοινωνικός. Η Γερμανία είναι μία χώρα με εκατομμύρια εμπηκρές από κάθε γωνιά της Γης και έναν εξαιρετικό τρόπο ενσωμάτωσής τους. Ο Οζλ, ο Κούντογκαν, ο Μπίλατενγκ, ο Τοαν, ο Κεντίρα, ο Μουσταφί, έχουν καταγωγή από άλλες χώρες, αλλά είναι Γερμανοί και νιώθουν Γερμανοί. Για να μην πούμε για ανθρώπους ευρωπαϊκής καταγωγής, όπως ο Πονιόλοκι, ο Μπένεϊνς ή ο Κάιστορ. Και έχουν βάλει τη δική τους πινελιά στην αλλαγή του μοντέλου παιχνιδιού. Όπως έγινε στη Γαλλία.

Οι προπονητές

Καμία ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει, αν μέσα από τις διαδικασίες δεν αναδεικνύονται και εξαιρετικοί προπονητές. Πάλι λειτουργήσε ομαλά η συνεργασία Ομοσπονδίας και συλλόγων. Σε ένα εξαιρετικό άρθρο του περιοδικού Four-Four-Two είχε μιλήσει για την ξεχασμένη κληρονομιά του Ρούντι Φέιλερ, που έζησε τη δύσκολη εποχή (2000-2004) και του Γιούργκεν Κλίνομαν, που πήρε τα ντρία το 2004 και έδωσε το πρώτο έναυσμα για ανάκαμψη. Ήταν όμως και οι δύο τεχνικοί προηγούμενης φιλοσοφίας. Η Γερμανία πόνταρε γενικά σε πρώην σπουδαίους παίκτες για τον πάγκο. Ο Λεβ, δεν είχε ιδιαίτερη καριέρα παίκτη και προπονητή, ήταν ο βοηθός του Κλίνομαν, ψήθηκε και δύο χρόνια και μετά ανέλαβε. Είναι στον πάγκο 11 χρόνια. Την ίδια ώρα, άνθρωποι όπως ο Κλοπ, ο Τούσελ και ο επόμενος εξαιρετικά ανερχόμενος τεχνικός, ο 30χρονος παρακαλώ Τζούλιαν Νάγκελ-σμαν της Χόφενχαϊμ, έχουν τη δική τους ξεχωριστή θέση στην επανάσταση του γερμανικού ποδοσφαίρου.

